

CORONAVIRUS AND CHRIST

قايروۆسى كروونا و

مهسيح

وهرگيّرانى
چياكوۆ قادر

نووسينى
جان پايپهر

ڦايرۆسى كرۆنا و مه سيح

نووسىنى:
جان پايله ر

وه رگيرانى:
چياكو قادر

Email: jamala@worksmail.net

Email: contact@handofhelp.info

Skype: [jamalabumajd](https://www.skype.com/en/contacts/jamalabumajd)

www.handofhelp.info

UK: +44 (0) 7966 610944

Iraq: +964 (0) 751 792 5515

iraq, erbil, Ankawa, PanckCity 16

ئەم كىتەبە ۋەرگىپرانىكە لە:

Originally published in English under the title:

Coronavirus and Christ

Copyright © 2020 by Desiring God Foundation

Published by Crossway

1300 Crescent Street

Wheaton, Illinois 60187

ISBN: 978-1-4335-7359-0

All Rights Reserved.

Kurdish Edition Copyright 2021 by Hand of Help, all rights reserved. Without prior permission of the publisher, no portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means-electronic, mechanical, photocopy, recording, or any other - except for brief quotations in printed reviews.

هەموو مافەکانى ۋەرگىپرانى چاپى کوردى ۲۰۲۱ى ئەم بەرھەمە لە لایەن پىڭخراوى ”ھاند ئۆف ھېلپ“ ھو پارىزراۋە. ھىچ بەشىكى ئەم بلاۋکراۋىيە بەبى ئاگادارکردنەۋەى پىشۋەختى نووسەر ناكرىت چاپ بكرىت، يان بە شىۋەى ئەلىكترونى، فۆتۆكۆپى، تۆمارى دەنگى بىەخشىرت، مەگەر ئەۋەى كە تەنھا دەقى كورتى لى ۋەربگىردىرت و ئامازە بە ناۋى بەرھەم و نووسەر بكرىت.

● ناۋى كىتەب: فاپرۆسى كپۇنا و مەسىح

● نووسەر: جان پاپىەر

● ۋەرگىپرانى: چىاكوۋ قادر

● چاپى يەكەم، ۲۰۲۲

● چاپخانىە:

● تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

● ژمارەى سپاردن: لە بەرپۆەبەرايەتى گشتى كىتەبخانىە گشتىيەكان ژمارەى سپاردنى (۸۰۴)ى سالى ۲۰۲۲ى پىدراۋە.

هەموو ئايەتەكانى لە چاپى كوردى سۆرانى ستاندەرەۋە (KSS) ۋەرگىراۋە. ھەموو مافەكانى پارىزراۋە.

ناوه پړۆک

لاپه پر

١ ئامانجی نووسین: ڤایرۆسی کړوڼا

وه رزی یه که م: خودای ده سه لاتدار له سره ڤایرۆسی کړوڼا

0 به شی یه که م: به ره و به رده که

١٣ به شی دووهم: بناغه یه کی پته و

١٩ به شی سییه م: به ردیکی راستودروست

٢٥ به شی چواره م: ده سه لاتی هه یه به سه ر هه موو شتی کدا

٣١ به شی پینجهم: شیرینی ده سه لاتی ئه و

وه رزی دووهم: خودا له پړی ڤایرۆسی کړوڼا چی ده کات؟

٣٩ بیروکه ی سهره تایي: بینین و ئاراسته کردنی پروانگه کان

٤٥ به شی شه شه م: ده رکه وتنی ناشیرینی گونا ه

٥١ به شی هه وته م: ناردنی حوکی خودایی دیاریکراو

٥٥ به شی هه شته م: بانگه وازی ئاماده یی بو هاتنی دووهم

به شی نۆیه م: دووباره پیکخته وه مان

٥٩ له گه ل به ها هه تاهه تاییه که ی مه سیح

٦٧ به شی ده یه م: ئه نجامدانی کاری چاک له نیو مه ترسیدا

٧٥ به شی یازده یه م: هه لته کاندنی په گه کان بو گه یشتن به نه ته وه کان

٧٩ نوژی کو تایي

ئامانجى نووسىن:

فايرۆسى كرۇنا

ئەم كىتپە بچووكە لە كۆتايى مانگى ئازارى سالى ۲۰۲۰ نووسراوه، لە سەرەتاكاني بۆلۈپونەوھى ئەم پەتا جىھانىيە بە ناوى كرۇنايە، يان بەناوبانگە بە ناوى «كۆفید-۱۹» (نەخۆشى فايرۆسى كرۇنا ۲۰۱۹). ئەم فايرۆسە كار دەكاتە سەر سىيەكان، وھ لە خراپترين بارودۆخدا، دەپتە ھۆى خنكان.

لە ۱۱ كانونى دووھى ۲۰۲۰ يەكەم ھالەتى مردن بە ھۆى ئەم فايرۆسە لە ولاتى چين راگەيەنرا. لە كاتىكدا من خەرىكى نووسىنى ئەم كىتپەم، سەدان ھەزار ھالەتى تووشبون بەم فايرۆسە لە جىھاندا ھەيە، وھ دەيان ھەزار كەس مردوون، ھەتا ئىستە چارەسەرئىكى ديارىكراوى نىيە.

لە كاتىكدا ئەم كىتپە دەخوئىتەوھ، پەنگە لە من زياتر زانىاريت پى گەشتوھ سەبارەت بە گەشەسەندنى پرووداوهكان. پىويست ناكات بچىنە ناو وردەكارىيەكانى رېوشوئىنەكان كەوا دەگىرئە بەر بۆ ھىواشكردنى بۆلۈپونەوھى فايرۆسەكە، يان ئەو زەرەرە مادىيانەى كە لە ھۆكارى ئەمەوھ ھاتوھ. ھەرەك گەشتكردن و تىكەلۈپوونى كۆمەلەيەتى، سەربارى كۆنفراسەكان، كۆپونەوھەكانى كلىسا، شانۆ، چىشتاخە، ھەرەھا يارىيە وەرزشىيەكان، و كۆمپانىاكان و كاركردن -خەرىكە بە تەواوى رابگىرئىن.

ئەمە شىتىكى نوئى نىيە و پىشتەر پەتاي ھاوشىوھى ئەمە ھەبووھ -لەسەر ئاستى جىھانى يان لە ئەمريكا. بە ھۆى پەتاي ئەنفولۇنزاي جىھانى a كەوا لە سالى ۱۹۱۸ بۆلۈپوويەوھ (بەگوئىرەى خەملاندنەكانى ناوئەندەكانى خۇپارىزى لەو نەخۆشىيانەى بۆلۈ دەپتەوھ)، لە سەرتاسەرى جىھان پەنجا مليۇن كەس مردن b.

a ئەم پەتايە بە «ئەنفولۇنزاي ئىسپانى» ناسراوھ، لەنئو سەربازانى شەركەرى يەكەم جەنگى جىھانى سەرىپەلدا. رۆژنامەگەرى ئىسپانىيە يەكەمىن لايەن بوون كەوا ئەم پەتايەيان ئاشكرا كرد، ئىتر بە ئەنفولۇنزاي ئىسپانى ناونرا ھەرچەندەش لە ئىسپانىاوە دەستى پىن نەكردبوو.

b “1918 Pandemic (H1N1 Virus),” updated March 20, 2019, Centers for Disease Control and

له نیویشیاندا زیاتر له پینجسه د هه زار کهس له ویلايه ته یه کگرتووه کانی نه مریکا بوون. خه لکی له به یانیدا هه ستیان به نیشانه کانی نه خو شیه که ده کرد، ئیواره ده مردن. تهرمه کان له به رده رگای ماله کانه وه ده بردران و له و گوړانه ده نیژران که واه به شو فله هه لکه نرابوون. گه یشته نه و راده یه ی جار یکیان به فیشه ک ته قه له که سیک کراوه له بهر نه وه ی ده مامکی نه به ستووه. قوتا بخانه کان داخران، خزمه تکار و شوانه کانی کلپسا ده ستیان کرد به باسکردنی جه نگی هارمه گیدون. بیگومان، پیشینه یی هیچ شتیک ناسه ملینیت، رابردوو وه ک هو شداریه که، نه ک قه ده ریک که واهه ر ده بیت پرو بدات. سه رباری نه وه ش، ئیمه له م کاته دا هه ست به له رزوکی ده زگاکانی نه م جیهانه ده کهین. نه و بناغانه ی که واه پته و دیار بوون هه ژان. نه و پرسیاره ی ده بیت بیکهین نه وه یه: ئایا پیمان له سه ر به رد دانواه - نه و به رده ی هه رگیز ناهه ژیت؟

وه رزی یه که م

خودای ده سه لاتدار به سه ر قایروسی کرؤنا

به شی یه کهم

به ره و به رده که

ئه وهی هانی دام بۆ نووسینی ئەم کتییە ئه وهیه بلیم کهوا ژماره و گریمانه و پێژه سه دییه کان بناغهیه کی زۆر لاوازن و ناکریت هیوامان له سهریان هه لێچنین. گریمانه ی له سه دا ۳۰% ههیه به رامبه ر به له سه دا ۱۰%، یان گه نجان به رامبه ر به به ته مه نه کان، یان لاوازی ته ندروستی به رامبه ر به نه بوونی میژوو یکی نه خو شی، یان ناوچه ی ده شت به رامبه ر به ناوچه ی شارنشین، یان خو دا برین به رامبه ر به سه ردانی کۆمه لایه تی بۆ لای هاو پێیان له ماله وه. ئەم تێپروانی نه له پێژه ی سه دی و گریمانه کان هیوامان پێ نابه خشن. ههروه ها ئەمه بناغهیه کی پته و نییه بتوانین هه لوه سه ته ی له سه ر بکهین.

پێگای باشت ههیه، ههروه ها شوینی باشت ههیه کهوا ده توانین له سه ری رابوه ستین: به ردی متمانه ههیه له حیاتی خاکی لمینی گریمانه کان.

کاتی که شیر په نه هات

له بیرمه کهوا له ۲۱ کانونی یه کهمی ۲۰۰۵ هه وایی ئه وه م پێدرا کهوا تووشی نه خو شی شیر په نه جه ی پرۆستات بووم. به درێژایی چه ندین هه فته ی دوا ی ئه وه، هه موو گفتوگومان ده رباره ی گریمانه کان و پێژه ی سه دی بوون، له سه روبه ندی چاوه روانی ئه نجامدانی هه ر شتیک، وه گریمانه کانی به کاره یێنانی ده رمان، گریمانه کانی چاره سه ری گونجاندن،^c وه گریمانه کانی نه شته رگه ری بنه په تی. من و

c ههروه ها پێشی ده گوتریت چاره سه ری هاوشیوه یی، سیسته میکی چاره سه ری و شیوهیه که له شیوه کانی پزیشکی جیگه وهیه و پشت به و بنه مایه ده به ستیت کهوا ساموئیل هانیمان له سالی ۱۷۹۶ ی زایینی دایناوه. ئەم چاره سه رییه پشت ده به ستیت به یاسای ئەبقرات له پزیشکیدا، کهوا ده لیت: هاوشیوه چاره سه ری هاوشیوه ده کات. بیردۆزی چاره سه ری هاوشیوه یی ده لیت کهوا ده کریت نه خو ش چاکبکریته وه به به کاره یێنانی بری زۆر کهم له و مادانه ی کهوا له که سیتی ته ندروست باش ده رکه وته ی هاوشیوه ی ههیه بۆ ده رکه وته کانی

نویلی هاوسهرم ئه و ژمارانه مان به گرنه ده زانی. به لام ئیواره یه ک، خه نده یه کمان کرد و به یه کترمان گوت: ناکریت هیوامان به ژماره و گریمانه کان هه بیته، به لکو هیوامان به خودا هه یه.

له مه دا مه به ستمان ئه وه نه بوو له سه دا ۱۰۰% خودا شیفام ده دات، له کاتیکدا پزیشکه کان ته نها ئه وه یان له ده ست ده هات چه ند ژماره و گریمانه یه ک پزیشکه ش بکه ن، به لام ئه و به رده ی که باسمان ده کرد زور له وه باشت بوو؛ به لی، ته نانه ت له شیفاش باشت.

ته نانه ت به ر له وه ش له لایه ن پزیشکه که وه په یوه ندیم پیوه بکریت و پیم بگوتریت که من تووشی نه خووشی شیرپه نجه بووم، خودا به ریگایه کی پروون و باش ئه و به رده ی به بیر هینامه وه که وا له سه ری راوه ستاوم. پاش ته واو بوونم له پشکینی ئاسایی سالانه م، پزیشکی میزه رو پی گوتم: «ده مه ویت نموونه یه ک له ریشالت وه ربگرم بو پشکین».

له دلی خوودا گوتم: «به راست؟» و به زمانم به پزیشکه که م گوت: «که ی؟» وه لامی دامه وه: «ئه گهر کات هه بیته هه ر ئیستا».

«باشه».

له کاتیکدا پزیشکه که چوو که لویه له کان بهیئیت؛ له و کاته دا که جله کانم ده گوپی بو ئه وه ی ئه و جله شینه ناشیرینه ی نه خووشخانه بیوشم، هه ندیک کاتم بو ره خسا بو بیرکرده وه له وه ی پرووده دات، «که واته پزیشکه که پی وایه په نگه من تووشی نه خووشی شیرپه نجه بووم».

له کاتیکدا داها تووم له م جیهانه له به رچاوم ده گوپیت، خودا شتیکی به بیر هینامه وه که وا به م دوا ییانه له کتبی پیروژ خویند بوومه وه.

خودا قسه ی فهرموو

با له گه ل یه کتر پروون بین. من گویم له ده نگ نابیت، به لای که م پیشتر گویم له ده نگ نه بووه. به لام متمانم به وه هیه که وا خودا قسه ی فهرمووه و

له راستیدا کتیبی پیروژ وشه ی ئه وه (له به شی داهاتوو به فراوانی باسی ئه مه ده کهین). قسه ی فهرموو، یه ک جار و بو هه تاهه تایه، هه تا ئیستاش وا له پری وشه که یه وه (کتیبی پیروژ) ده دوو پت. ئه گهر به تیگه یشتنیک دروست له کتیبی پیروژ تیبگهین، ئه وا ئه مه دهنگی خودایه.

ئهمه ی خواره وه ئه وه یه که وا خودا له و کاته پیی گوتم که له نۆرینگه ی پزیشکی میزه پۆ بووم، له و کاته ی چاوه پری وه رگرتی سامپلیک بووم بو تاقیگا، که وا ده کرا دلنیامان بکاته وه له وه ی تووشی شیرپه نجه بووم یان نا: «ئهی جو ن پایهر، ئه مه توو پری نییه؛ ئه گهر به ریت یان بژیت، ههر له گه ل من ده بیت». ئه مه دارشتنه وه ی منه بو قسه ی خودا، به لام ئه و ئه مه ی گوتم:

«چونکه خودا ئیمه ی بو توو پری ده ستنیشان نه کردوه، به لکو بو به ده سه تهینانی رزگاری له ریگه ی عیسای مه سیحی خاوه ن شکۆمانه وه، ئه وه ی له پیناوی ئیمه دا مرد، تاکو ئه گهر به خه بهر بین یا خود نوستوو، له گه ل ئه و بژین»
(یه که م سالونیک ۵: ۹-۱۰).

جا ئه گهر به ئاگا بم یان خه وتوو -یان بژیم یا بهرم- له گه ل خودا زیندوو ده بم. ئه مه چو ن ده بیت؟ من گونا بهارم، پیشت هر ه یچ پوژیک له ژیانم نه بو وه -ته نانه ت یه ک پوژیش- به پیی پیوه ره کانی خودا نه بوومه بو خو شه ویستی و پیروزی. که واته ئه مه چو ن ده بیت؟ چو ن خودا پیم ده لیت: «ئهی جو ن پایهر، ئه گهر به ریت یان بژیت، ههر له گه ل من ده بیت»؟

خودا چاوه پری ئه وه ی نه کرد من ئه م پرسیاره بکه م، ده سته به جی وه لامی دایه وه: ئه مه به هوی عیسایه، ته نها عیسا. به هوی مردنی عیسایه که ه یچ توو پری به ک ناکه ویته سه ر من. ئه مه له بهر ته واوی و کاملی من نییه، به لکو له بهر ئه وه یه که وا هه له و گونا به کانه م و سزا که م خرایه سه ر رزگار که ره که م، عیسای مه سیح. «له جیات ی ئیمه» مرد. وشه ی خودا (کتیبی پیروژ) ئه مه ده لیت. له بهر ئه وه، له گونا ه و له سزا پاک بوومه وه، له نیعمه تی ئه و خودا میهره بانه له ئارامیدام. خودا ئه مه ی گوتم: «ئه گهر به ریت یان بژیت، ههر له گه ل من ده بیت».

ئەمە تەواو جىاوازه لە پەيوەستبوون بە ژمارە و گریمانەکان و پڕۆژەى سەدى، جا ئەگەر دەربارەى نەخۆشى شىرپەنجە بێت، يان قايرۆسى کرۆنا. ئەمە بەردىکە لەسەرى پراوەستام؛ ئەمە بناغەىەكى لاواز يان لم نىيە. وە دەمەوێت تۆش بێت لەسەر ئەو بەردە دابنێت و پرابوەستیت. لەپێناو ئەوەدا ئەم کتێبەم نووسيوە.

ئایا تەنها بەردە پتەووەکە لەلایەن ژيانى داهااتوووەیە؟

بەلام، ئەمە هەموو شتێک نىيە. رەنگە کەسێک بخوێنێتەو و بڵێت: «ئێوەى ئايىندار تەنها هیواتان بە ژيانى داهااتوو هەيە. ئەگەر ژيانى دواى مردنتان دەستەبەر بکەن، ئەوەى دەتانهوێ بەدەستتان هیناو. بەلام ئەم «دەنگەى خودا» کە باسى دەکەن لە ژيانى ئیستادا هیچ شتێک نابەخشیت شایانى باس بێت. پێم وایە کە خودا لە بەدیھێناندا هەموو شتێکی دەستپیکرد، وە کۆتایىە خوێشحالییەکانى نووسییهو، بەلام چى لە ئیوانیاندا هەيە؟ ئیستا لەو کاتەى ئیستادا، لە ماوەى بڵاوبوونەوێ قايرۆسى کرۆنا ئەو لەکوێیە؟».

باشە، پێم وایە من بەھایەكى زۆر زیاد دەکەم بۆ ئەو دلخۆشییەى کەوا پاش مردن لە ئامادەگى خودا هەيە، بۆ ملیارەھا سالى بێ کۆتایى، لە بەرامبەر ئازار و ناخۆشى ئیستا بۆ ئەوەى بڵیین بێ کۆتایى. وا دیارە ئەمە لەلای من ئاسایى و پەسەندە. بەلام ئەو بەردەى لەسەرى پراوەستەم (ئەو بەردەى دەمەوێت تۆش بەشداری بیت لەگەلم) لە راستیدا ئیستا لەژێر پێمە. بەلێ، ئیستا!

پەتای قايرۆسى کرۆنا لەو شوێنەدا بڵاوبۆتەو کەوا تێیدا دەژیم، بەلکو لەو شوێنەى هەموومان تێیدا دەژین. جا ئەگەر تووشى قايرۆسى کرۆنا نەبم، ئەوا تووشى شىرپەنجە دەبم کەوا دەرڤەتى سەرھەلدا ئەوەى هەيە لە مندا، يان جەلئەى سىيەکان کەوا هیچ ھۆکارێكى نىيە، کەوا لە سالى ٢٠١٤ ھوھتا ئیستا هەمە، وە چاوەرپێ دەرڤەتى جولەى دەکات، بۆ ئەوەى بچێتە ناو مێشک، بھکاتە کەسێكى بێ ئەقل، نەتوانیت یەک پرستەى دیکە بنووسیت، يان تەنانەت دەکریت لەھەر ساتیکدا سەد بەلای دیکەى لەناکاو بەسەر من يان تۆ بێت.

ئەو بەردەى باسى دەکەم ئیستا لەسەرى پراوەستام. دەتوانم بڵێم کەوا ھەر

ئىستا لەسەر ئەم بەردە پراوەستاوم. راستە كەوا بابەتى هيوأ خۆى بۆ داهاتوو، بەلام ئەزموونى هيوأ بۆ ئىستايە. وە ئەمە ئەزموونىكى ئىستاي بەهيزە.

هيوأ هيزىكى ئامادەيە؛ ئەمەيە پىگا لە خەلكى دەگرىت خۆيان بكوژن -ئىستا. ئەمە يارمەتيدەرە بۆ هەستان لەناو نوپن و چوونە سەر كار -ئىستا. وە واتا بە ژيانى پوژانە دەبەخشىت، تەنانت ئەگەر ژيانىكى تەنھايىش بىت، يان لە كەرەتەين بىت، يان ناچار بكرىت لە مالمەو بەيىتەو -ئىستا. وە ئازاد دەبىت لە خۆپەرستى و ترس و چاوپنۆكى -ئىستا. وە بەهيز پشتگيرى دەكات لە خۆشەويستى و مەترسى گرتەبەر و قوربانيدان -ئىستا.

بۆيە، وريابە بەر لەوہى ژيانى داهاتوو بە كەم بزائىت. پەنگە ئىستات خۆش و بەرھەمدار بىت لە كاتىكدا ژيانى داهاتووت جوان و دەستەبەر بىت.

دەستى ئەو لە فايرۆسدا هەيە

دەتوانم ئەمە بلىم وەك بەرگرى لە وشەى نايابى خودا كەوا لە نۆرپىنگەى پزىشكى مەزەپو قسەى لەگەلم كرد: «ئەگەر بەرىت يان بژىت، هەر لەگەل من دەبىت». ئەم هيوايە (بە هوأ مردنى مەسىح و هەستانەوہى) واى لىكردم ئىستا ژيانى خۆم لەپىناو خەلكانى دىكە ببەخشم، بە تايبەتى لەپىناو چاكەى هەتاهەتايان، هەروەك هانم دەدات بۆ ئەوہى ژيانم بەفەرۆ نەدەم، دوودلى نايەلىت، وە پىرم دەكات لە ئىرەيى و دلگەرمى بۆ ئەوہى شكۆى عيساى مەسىح جار بەدەم، وە وام لىدەكات بەردەوام هەول بەدەم (دووەم كوورنسۆس ۱۲: ۱۵) بۆ ئەوہى زۆرتەين خەلك لەگەل خۆم بەيىنم بۆ خۆشى هەتاهەتايى.

بەلام، لەگەل ئەوہى دەتوانم ئەمە بلىم، لەبەرامبەر پەخەگرتنى كەسىك كەوا پىم دەلىت خوداكەى تۆ تەنھا تايبەتمەندە بە ژيانى داهاتوو، نەك ژيانى ئىستا، ئەمە تاكە شت نىيە پىويست بكات بگوتريت.

لە راستيدا، ئەوہى من خەرىكە بلىم پەنگە وا لە كەسىك بكات بلىت: «ئاي سەيرە! ئەمە دەستپەردانىكى زيادەى خودايە لە ئىستادا. ئىستا گەتوگۆكە گۆرا سەبارەت بە خودايەك كە تەنھا داهاتوو پىكدەخات، بۆ خودايەك دەستەردان دەكات لە بابەتى فايرۆس».

نهک «باشم» به لکو «ههست دهکهم کهوا باشم»

با ئاوا له بابته که پروانین. پيش ئه وهی تووشی نه خوشی شیرپه نجه بيم زۆر کات که خه لکی لیيان ده پرسیم: «باری ته ندروستیت چۆنه؟» وه لأمم ده دایه وه: «باشم». له م پرۆژه وه ئاوا وه لأم ناده مه وه، به لکو ئیستا ده لیم: «ههست دهکهم کهوا باشم». جیاوازی له نیاوان ئهم دوو وه لآمدا ههیه. پرۆژی بهر له وهی بجم بو ئهم پشکنینهی سالانهی پرۆستات، ههستم ده کرد کهوا باشم، به لأم بو پرۆژی دواتر، پیم گوترا کهوا نه خوشی شیرپه نجه م ههیه. به دربرینیکی دیکه، باش نه بووم. به لکو له کاتیکدا ئهم قسانم ده نووسم، نازانم کهوا باشم یان نا. ههست دهکهم کهوا باشم، زۆر زیاتر له وهی شایانیم. رهنگه ئیستا نه خوشی شیرپه نجه م ههیت، یان جه لتهی خوین، یان رهنگه تووشی قایرووسی کرۆنا بووبم.

لیره دا ده مه ویت چی بلیم؟ هه ول ده دم کهوا بلیم هوکاری سه ره کی ئه وهی واما ن لیده کات نه لیین: «من باشم» ئه وهیه کهوا ته نها خودا ده زانیت و بریار له وه ده دات که ئیستا من باشم یان نا. ئه گهر بلیت «من باشم» له کاتیکدا نازانیت کهوا باشیت یان نا؛ وه له کاتیکدا ناتوانیت بریار دهیت له وهی داخوا باش ده بیت یان نا، وه ک ئه وهیه بلیت: «به یانی، ده چمه شیکاگو و ده ست به پرۆژه یه ک دهکهم»، له کاتیکدا ته نانه ت ناشزانیت به یانی له ژياندا بهردهوام ده بیت یان نا، جگه له دامه زرانندی پرۆژه له شیکاگو.

پروانه کتییی پیروژ دهربارهی ئهمه چی ده لیت:

«وهرن ئه وانهی ده لین: ئه مپرو یان به یانی ده پوین بو فلان شار، سالیکی له ووی ده بین و کاسبی ده کهین و قازانچ ده کهین.»
ئیه که نازانن به یانی چی ده بیت، ژیا تان چیه؟ چونکه هه لمیکه، ماوه یه ک ده رده که ویت، دواتر نامییت. له جیاتی ئه وه بلین: «ئه گهر مه سیحی بالاده ست خواستی له سه ر بوو و ژیاين، ئهمه و ئه وه ده کهین»

(یاقوب ٤: ١٣-١٥).

ئىستا ئه و بیروکيه نه ما که ده لی خودا ته نها ده ستوهردان له ژيانی داهاتوو

دەكات. ئەمە كاريگەرى پروونكرندنەوھى كىتېبى پىرۆزە بۆ لىلى پاي تايەتى خۇمان.

ئەگەر خودا بىر يار بىدات، ئەمە يان ئەو دەكەين

ئەو بەردەى من لەسەرى پادەوھەستم (كەوا دەمەوئىت تۆش لەسەر ئەم بەردە رابوھستىت) بەردى كارى خودايە لە جىھانى ئىستادا و بۆ ھەتاهەتايە. كىتېبى پىرۆز دەلىت: «ئەگەر مەسىحى بالادەست خواستى لەسەر بوو و ژيان». واتا ئەمە دەستوھردانىكە لە ئىستادا ھەتا ئەوپەرى. لىرەدا ناوھستىت: «ئىتر ئەگەر بژىت يان ھىرىت، لەگەل خودا دەبىت»؛ بەلام درىژىش دەبىتەوھە بۆ: «خودايە كەوا بىر يار دەدات لەوھى دەژىت يان دەمىرىت - لە ئىستادا».

نەك ھەر تەنھا مردن و ژيان، بەلكو خودا لەوھش زياتر دەستوھردان دەكات. «ئەگەر مەسىحى بالادەست خواستى لەسەر بوو... ئەمە و ئەو دەكەين». ھىچ شىتېك بەدەر نىيە لە «ئەمە و ئەوھ». خودا تەواو دەستوھردان دەكات لەم تەندروستىيە، يان ئەو نەخۆشىيە؛ لەم دارمانەى ئابوورى، يان ئەو چاكبوونەوھىيە؛ لەم ھەناسەيە، يان برانى.

ئەمە واتا كاتېك من لە نۆرېنگەكەى پزىشك چاوپرېم دەكرد ھەتا گەيشتنى ئامىرەكەى وەرگرتنى سامپلى رىشال، خودا تواناي ھەبوو پىم بلىت (وھ پاشانىش ئەمەى كرد): «مەترسە. ئەگەر بژىت يان ھىرىت، لەگەل من دەبىت. ھەروھەا لە كاتى ئىستادا، كەوا تۆ زىندووى، ھىچت بەسەر نايەت - ھىچ شىتېك - من مەبەستم نەبىت! ئەگەر بىر يار بەدەم بژىت، ئەوا دەژىت. وھ ئەگەر بىر يار بەدەم ھىرىت، ئەوا دەمىرىت. ھەتا ئەو كاتەى بە بىر يارى من دەمىرىت، ئەوا منم كە بىر يار دەدەم ئەمە دەكەيت يان ئەوھ. دەى دەستبەكار بە».

ئەمە بەردەكەى منە - ئەمپرۆ و بەيانى و ھەتاهەتايە.

دەى بەرەو بەردەكە

ئەم كىتېبە بانگھىشتىكە لە منەوھە بۆ ئەوھى بىتتە پالم بۆ پراوھستان لەسەر ئەم بەردە پتەوھ، عىساي مەسىح. ھىوادارم واتاي ئەمەت بۆ پروون بىتتەوھ.

ئامانچم ئەو ەيە دەريىخەم كەوا لەو ساتەي مېژوودا لەنيو پەتاي فائروسي
كرونادا چوون خودا لە مەسيحدا بەردەكەيە وە راوەستان لەنيو خوشەويستىيە
بەهيزەكەي چۆنە.

به شی دووهم

بناغیه کی پته و

رای من سه بارهت به څایرۆسی کرۆنا گرنګ نییه، ههروهها سه بارهت به هه ر شتیکی دیکهش، به لām رای خودا له راده به دهر گرنګه. رای خوێ سه بارهت به وه لیمان ناشاریته وه. به ده گمه ن ده توانین لایه ریه کی کتیبی پیروژ بدوژینه وه که وا په یوه ندی به م گرفته وه نه بیّت.

پته و و شیرین

رای من گرنګ نییه، رای خودا وه ک به ردی پته وه، «گژوگیا وشک ده بیّت و گول هه لده وه ری، به لām فره مایشتی یه زدان هه تاهه تایه چه سپاو ده بیّت» (یه که م په ترۆس ۱: ۲۴-۲۵). عیسا گوتی که وا فره مایشتی خودا له کتیبی پیروژ: «هه میشه راستی ده فره مویت» (یوحنا ۱۰: ۳۵). ئه وهی خودا ده یلّیت «به ته واوی راستو دروسته» (زه بووری ۱۹: ۹)، ئینجا، هه تاهه تایه وشه که ی بناغیه کی چه سپاوه - «له میژه له یاساکانت ده زانم، که بو هه تاهه تایه داتناوه» (زه بووری ۱۱۹: ۱۵۲). گو یگرتن له خودا و باوه ر پیتی وه ک بنیادنانی خانووه له سه ر به رد، نه ک له سه ر لم (مه تا ۷: ۲۴).

وشه ی خودا ئه و رایه یه که وا پیویسته ته واوی سه رنجی بخریته سه ر؛ ئه وه «پاویژی سهیره و دانایی مه زنه» (ئیشایا ۲۸: ۲۹)، وه «تیگه یشتنی بی سنووره» (زه بووری ۱۴۷: ۵). وه کاتیک رایه ک ده دات سه بارهت به څایرۆسی کرۆنا، ده بیته رایه کی چه سپاو و نه گوړ «به لām پلانی یه زدان هه تاهه تایه ده میتیّت»، (زه بووری ۳۳: ۱۱)، «پریازی خودا ته واوه» (دووهم ساموئیل ۲۲: ۳۱).

پاشان، فره مایشته کانی خودا شیرین و به هادارن، «له زی ر دلگیر ترن، ... له هه نگوین شیرین ترن، له دلۆپی شانیه هه نگوین». (زه بووری ۱۹: ۱۰). له راستیدا

شیرینی ژيانی هه تاهه تایي هه لده گریټ: «گه وره م، بچینه لای کټ؟ وته کانی ژيانی هه تاهه تایي له لای تۆیه» (یوحنه نا ٦: ٦٨).

ئینجا، له باشتین و خراپترین کاتدا، وشه کانی خودا ناشتی و خوشحالییه ک ده هیئت که ناهه ژیت. هه ده بیټ به م شیوهیه بیټ. نوێژی من بو ئه وهیه هه که سیک که ئه م کتیه ده خوینته وه هه مان ئه وه ئه زمونه ی هه بیټ که وا یه رمیای پیغه مبه ر ئه زمونی کرد: «کاتیک فهرمووده کانی تۆ هات، خواردم بۆم بووه مایه ی شادی و خوشحالی دلم» (یه رمیا ١٥: ١٦).

سه رنجی ئه وه بده: له و ساته یه کلاکه ره وه یه ی میژوودا، که وا ئه زمونی چاو دیری تالی خودایی ده که یین،^د وشه ی خودا شیرینی له ده ست نادات، که وا نه یینی ئه وه مان فیرده کات به شیوهیه ک بین «وه ک خه مبار، به لام هه رده م دلشاد» (دووه م کورنسس ٦: ١٠). دواتر به ورده کارییه وه ماهیه تی ئه وه نه یینییه ده بینین، به لام لیڤه دا به یه ک پرسته پیناسه ی ده که م: نه یینی «وه ک خه مبار، به لام هه رده م دلشاد» زانیی ئه وه یه هه مان ئه وه ده سه لاتیه که وا ده یتوانی پیرگی له فایروسی کرپونا بکات، به لام نه یکرد، هه ر ئه وه که وا له کاتی ته نگژده ا پشتگیری و پشتیوانی ده روو مان ده کات. به لکو له سه رووی ته نها پشتیوانی و پشتگیرییه؛ که وا ئه م ده سه لاتیه ده روون ده بوژینته وه و هیوای پی ده به خشیټ به وه ی که وا خواستی خودا باش و چاکه، ته نانه ت له خودای مردنیشدا - بو ئه وانیه ی متمانه ی پی ده که ن.

چۆن به دنیایی ئه مه ده زانیت؟

پاشان، ئه وه پرسیاره ی زۆر پیداغری له سه ر ده کریټ ئه مه یه: چۆن به دنیاییه وه ده زانیت که وا کتییی پیروژ وشه ی خودایه؟ وه لامی کورتم بو ئه مه ئه وه یه که وا شکویه کی خوداییانه له م وشه یه دا ده دره وشیتته وه، په هه نده کانی به ته واوی له گه ل خودا ده گونجیت، که وا له ناو دلتدا هه یه، ته واو هه روک بۆل به رین و شه فت، ده ست و ده ستکیش، ماسی و ئاو، بال و هه وا و دوا یین پارچه ی یاری په زل.

d په نگه ئه م ده ربڕینه نامۆ بیټ، به لام نووسه ر له به شی چواره مدا ئه مه پروون ده کاته وه - بلاوکار.

ئىستا دەتوانم ئەندىشەى ئەو بەكەم كەوا يەككە وەلام دەداتەو و دەلئەت:
«ئەو وەلامە بە جۆرئەك وىژدانىيانە و نابابەتییانە ديارە. بۆچى ئاوا وەلامەت
دايەو؟».

لەبەر ئەوەى لە ماوەى پەنجا سالى؛ كاتتەك لە مەلمانئەدا بووم بۆ ئەوەى
ئەو بناغەيە بزانم كەوا پئويستە ژيانم لەسەرى بنياد بنيم، دركم بەو كەرد كەوا
بەهانەى ئەكادىمى و مئزووى بۆ سەلماندى پاستى كئيبى پيرۆز لەگەل زۆربەى
خەللى سوودى نىيە. بۆچى؟ لەبەر ئەوەى، هەرچەندەى بە پادەيەك پاست و
سوودبەخشە، مەدائەكى تەمەن هەشت سالى ناتوانت لئى تەبگات، يان پياوئەكى
گوندنشىنى نەخويندەوار لە شوئەنئەكى دورەدەستى دارستانەكانى باشوورى زەرياي
هيمەن، يان كەسەكى ئاسايى پۆژئاوا كە تەنھا كەمەكى خوئندوو. سەربارى
ئەوەش، بۆم پروون بۆتەو كەوا خودا بۆ ئەو خەللكانەى وىستوو گوئيان لە
وشەى خودا بئەت و باوهرى پئ بهئەن، نەك شتەكى هەرەمەكى بئەت.

باوهر بەگوهرەى كئيبى پيرۆز شتەكى هەرەمەكى نىيە

پئناسەى كئيبى پيرۆز بۆ باوهر شتەكى هەرەمەكى نىيە، بەلكو ئەو باوهر پروون
كراوەتەو و لەسەر بنەماى سەلماندى و بەلگەيە. ناوى لئىزاوهر باوهر نەك لەبەر
ئەوەى بئ بنەمايە، بەلكو لەبەر ئەوەى توخمى مەمانەى تەدايە. عيسا كاتتەك
گوتى كوئەن وەسفى باوهردارانى نەكرد، بەلكو وەسفى بئياوهرانى كرد (پروانە مەتا
۱۵: ۱۴)؛ ئەوان «چونكە سەير دەكەن، بەلام نابەن» (مەتا ۱۳: ۱۳). كەواتە باوهرى
پزگارى بە وشەى خودا لەسەر بنەماى «بەنەن» بنياد دەنرئەت، بەنەنى راستەقەنە.

بەلام چ شتەكە كە ئەم باوهرە دەبەنئەت؟ كئيبى پيرۆز بەم شئوہە وەلام
دەداتەو: شەيتان هەرچى لە توانايدا بئەت دەيكات بۆ ئەوەى «بەرى بئياوهران
كوئە بكات، تاكو پرووناكى مەزگىنەى شكۆ مەسحيان بۆ نەدرەوشئەتەو، ئەوەى
وئەى خودايە» (دووہم كۆرنسۆس ۴: ۴).

بە واتايەكى دىكە، بە جۆرئەك پرووناكى پۆحى لە پئى ئىنجىلەو دەدرەوشئەتەو،
كەوا چىرۆكەكى كئيبى پيرۆزە بۆ پزگارى. ئەمە چ جۆرە پروناكىيەكە؟ پرووناكى

«شکۆی مه‌سیحه، ئه‌وه‌ی وێنه‌ی خودایه». ئه‌مه جادوو نییه، یان شتیکی پۆحی و وێژدانی، که‌وا ده‌رده‌که‌وێت به‌لام له راستیدا له‌وه‌ی نییه، به‌لکو عیسی‌ی مه‌سیح ئه‌و مرۆفه خوداییه‌یه که‌وا له پێگای وشه‌ی خوداوه شکۆی ئاکاریی و پۆحی و سه‌روسروشتی لێ ده‌دره‌وشیته‌وه - واتا جوانی و به‌ها و مه‌زنیه‌که‌ی. ئه‌مه‌یه که‌وا راستی کتییی پیروژ پشتراست ده‌کاته‌وه و ده‌یچه‌سپینیت.

قالبیک له‌سه‌ر شیوه‌ی خودا له‌ناو پۆحتدا

له‌به‌ر ئه‌وه‌ گوتم که‌وا شکۆی خودایی له کتییی پیروژ ده‌دره‌وشیته‌وه، ته‌واو له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ ده‌گونجیت قالبیک له‌سه‌ر شیوه‌ی خودا له‌ناو دلت هه‌یه. پاشان، ئه‌وه راستی کتییی پیروژ و به‌هاکه‌ی دووپات ده‌کاته‌وه و ده‌یچه‌سپینیت.

به‌لێ، باوه‌رم هه‌یه به‌ بوونی قالبیک له‌سه‌ر شیوه‌ی خودا -جۆریک له زانیینی ناپارسته‌وخۆی خودا- له‌ناو هه‌ر پۆحیکی مرۆفانه. وه کتییی پیروژ باسی ئه‌مه ده‌کات به‌وه‌ی ده‌لیت: «ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ییت له‌باره‌ی خوداوه بزانییت، له‌لای ئه‌وان ئاشکرایه، ... له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌ خودایان ناسی، به‌لام وه‌ک خودا ستایشیان نه‌کرد و سوپاسیان نه‌کرد» (پۆما ۱: ۱۹، ۲۱).

کتییی پیروژ فی‌رمان ده‌کات که‌وا ئه‌و زانیینه له‌ناو هه‌ر پۆحیکدا هه‌یه و هه‌موومان ده‌کاته به‌رپرس له‌ بینینی شکۆی خودا له‌ سروشتدا. هه‌روه‌هاش، ئیمه به‌رپرسین له‌ بینینی شکۆی خودا له‌ عیسادا له‌ پێگای وشه‌که‌یه‌وه. «ئاسمان باسی شکۆی خودا ده‌کات» (زه‌بووری ۱۹: ۱)، ئیمه‌ش په‌یوه‌ستین به‌وه‌ی ئه‌م شکۆیه‌ بینین، وه سوپاسگوزار بین. هه‌روه‌هاش، کۆری خودا شکۆی خودا پاده‌گه‌یه‌نییت، وه ئیمه‌ش به‌رپرسین له‌ بینینی ئه‌و شکۆیه، وه خواپه‌رستی بکه‌ین. یۆحه‌نای تێردراو ده‌لیت: «شکۆی ئه‌ومان بینی، وه‌ک شکۆی تاقانه‌یه‌ک له‌ باوکه‌وه، پر له‌ نیعمه‌ت و راستی» (یۆحه‌نا ۱: ۱۴).

ئه‌مه ئه‌و شکۆیه‌یه که‌وا خۆی ده‌سه‌لمینیت، وه له‌ وشه‌ی خودا ده‌دره‌وشیته‌وه، وه بناغه‌یه‌کی چه‌سپاومان پێده‌دات بۆ سه‌لماندن و به‌لگه‌ی باوه‌ر به‌وه‌ی کتییی پیروژ له‌لای خوداوه‌یه.

تەكنەلۇژيا بەرامبەر بە تامکردن

ئەو شىۋازەي كەوا ئىمە شىۋى خۇدا لە كىيى پىرۇز دەبىنن وەك ئەو شىۋازەيە كەوا ئىمە دەزانىن ھەنگوین ھەنگوینە. پەنگە زانست و تەكنەلۇژيا بە ھۆي ھەندىك پىشكىنى كىمىيى لەسەر مادەيەك دەيكەن دەلین كەوا ئاماتىك (دەفرىك) ھەنگوینى تىدایە، تەواو ھەروەك لىكۆلەرانى كىيى پىرۇز دەتوانن بەلگەي پازىكەر پىشكەش بکەن پىشتىگىرى متمانەدارىي مېژوويى كىيى پىرۇز بکەن. بەلام زۆربەي خەلكى زانا يان لىكۆلەرى ئەكادىمى كىيى پىرۇز نىن؛ ئىمە ھەنگوین دەناسىنەو بەوہى تامى دەكەين.

بە ھەمان شىۋە، شىرىنى خۇدایى شىۋى خۇدا لە پەيامى كىيى پىرۇزدا ھەيە. بەشىكىمان بە تەواوى ھەستى پى دەكات كەوا خۇدا لە ئىمەدا دایناو «بەلینەكانت چەند شىرىن بۆ زمانم، لە ھەنگوین شىرىنترن بۆ دەمم» (زەبوورى ۱۱۹: ۱۰۳)؛ «تامى بکەن و بىنن كە يەزدان چاكە!» (زەبوورى ۳۴: ۸). ئەمە بىنن و تامکردنى راستەقىنەيە. ئەمە باوهرىكى گرىمانەيى نىيە. بەلكو باوهرىكە ئەوہى لە راستىدا ھەيە دەبىننىت و تامى دەكات.

بەلى بۆ بەردى دلنەوايىمان

ئىتر كاتىك عىسا گوتى: «نوسراو پىرۇزەكە ھەمىشە راستى دەفەرمويت» (يۇحەنا ۱۰: ۳۵)؛ وە كاتىك پۆلسى نىردراو دەلئىت: «ھەموو نوسراو پىرۇزەكان لە سروشى خۇدان» (دووم تىمۇسوس ۳: ۱۶)، وە كاتىك پەترۇسى نىردراو دەلئىت نووسەرانى سىپارە پىرۇزەكان «پۇخى پىرۇز پابەرەيەتى مۇقەكانى كىرەو» (دووم پەترۇس ۱: ۲۱)، دلمان دەلئىت: بەلى ئامىن. تاممان كىرد و بىنيمان، دەزانىن. زانىنىك لەسەر بنەمايەكى پتەوہ. لەبەر ئەوہ ئىمە ھەپەمەكى باوهرمان نەھىناوہ.

تەواوى پۇحمان يەكانگىر دەبىت لەگەل بانگەوازي كىيى پىرۇز كەوا دەلئىت: «ھەموو وشەكانى تۆ راستىيە» (زەبوورى ۱۱۹: ۱۶۰)؛ «ئەي يەزدان، فەرمايشتى تۆ ھەتاهەتايىيە، لە ئاسمان چەسپاوہ» (زەبوورى ۱۱۹: ۸۹)؛ «ھەموو وشەيەكى خۇدا بىگەرەدە» (پەندەكان ۳۰: ۵).

وه کاتیک ئەمه پرووده دات، پر ده بین له راستی ته واوی خودا، کاریگه ری له سه ر ناخمان ده بیّت، ته نانه ت له به رده م فایرۆسی کپۆناش. به شیوه یه کی بیۆینه دلنه واییمان ده کات: «که خه م له ناخه م زۆر بوو، دلنه وایی تو گيانی منی شاد کرد» (زه بووری ۹۴: ۱۹)؛ «یه زدان له دلشکاوان نزیکه و ئەوانه پزگار ده کات که رۆحیان وردوخاش بووه. پیاوچاک گرتی زۆر ده بیّت، به لام یه زدان له هه مووی ده ربازی ده کات» (زه بووری ۳۴: ۱۸-۱۹).

له نیو ئەم په تایه دا مروّف ناتوانیّت وه ک خودا دلنه وایی رۆحمان بکات. دلنه واییه کانی خودا ناهه ژیت، وه ک به ردیکی مه زن و به رزه له نیو ده ریا یه کی وروژاو. ئەو دلنه واییانه له وشه که یه وه دیت، له کتییی پیروژ.

به شی سییه م

به ردیکی راستودروست

ئه گهر خودا به رده که مان بیّت، که واته راستودروسته. به ردیکی راستودروست نه بیّ ته نها تراویلکه یه^e. ئه و شته ی که و په تای جیهانی له دلنه وایی ئیمه دا ده بهه ژنیّت متمانهمانه به راستودروستی خودا، به پیروزییه که ی، به چاکیه که ی. به لام، ئه گهر له و نیوه دا خودا راستودروست نه بیّت، به ردیکیمان نابیّت له سه ری رابوه ستین.

ئیتر پیویسته له سه رمان بپرسین، پیروزی خودا و راستودروستی و چاکیه که ی چییه؟ ئه گهر واتای ئه م ئاکارانه نه زانین، چوّن ده زانین داخوا فایروسی کرّونا تیکی شکاندووه یان نا؟ یان، له به رامبه ردا، چوّن ده زانین بناغه ی هه تاهه تایی به رده که یه که و رزگارمان ده کات؟

ئیستا ده بینین که و کتیی پیروژ وه سفی پیروزی و راستودروستی و چاکی خودا ناکات وه که ئه وه ی ئاکاری وه که یه ک بن، به لکو ئاکاری تیکه ل و پیکه وه ن. با ئیستا به پیروزی خودا ده ست پی بکه یین. مه به ست چییه له پیروزی خودا؟

به هایه کی له راده به ده ر، بی سنوور

ره گی ئه و وشه یه ی که و کتیی پیروژ بو واتای «پیروزی» به کاریه پناوه وشه ی دابرانه، یان جیاوازی شتیکه و دابرانییه تی له هه موو شتیکی ئاسایی. له کاتی جیه جیکردنی ئه م واتایه له سه ر خودا، دابران ئاماژه یه بو ئه وه ی خودا ته نها یه له جوژی خوئی، یان ناوازه یه. هاوشپوه یه کی ناوازه یه، به هاکه ی زور به رزه. ده توانین وشه ی پایه به رز به کاریه پنین بو وه سفکردنی ئه و جوّره دابرانه خوداییه؛ ئه و

e تراویلکه: سه راب

دابراوه له تاکیدا هه تا ئه وهی له سهرووی هه موو شتیکی دیکه یه، له سهرووی هه مووانه، له هه مووان به هادراره.

کاتیکی خودا موسای راسپارد له گه ل بهرده که قسه بکات به لام موسا له بهرده که ی دا، خودا سه رزه نشتی کرد و گوتی: «له بهر ئه وهی متمانه تان پی نه کردم، تا کو له بهر چاوی گه لی ئیسرائیل من به پیروژ نیشان بدهن» (سه رزمیری ۲۰: ۱۲). به واتایه کی دیکه، موسا به شیوه یه ک مامه له ی له گه ل خودا نه کرد که وا که سیکی ناوازه بیت و ئه و په ری متمانه ی پی بکریت، به لکو ته نها وه ک ئه وهی ده سه لاتیکی دیکه ی مرو فانه بیت وه ک هه ر ده سه لاتیکی دیکه، ده کری پشتگو ی بخریت.

له ئیشایا ۸: ۱۲-۱۳، خودا به ئیشایای گوت: «مه ترسه له وهی که ئه وان لی ده ترسن، مه توقه. ته نها یه زدانی سوپا سالار به پیروژ دابنی و ده بی له و بترسی، له و بتوقی». به واتایه کی دیکه، خودا مه خه نه ناو ئه و ترسه ئاسایانه ی که وا هه تانه، یان ئه و شتانه ی که وا لی ده توقن، به لکو به شیوه یه ک مامه له ی له گه لدا بکه ن که وا ته واو ناوازه و تا که -جوړیکی تایبه ته- له ترس و توقین.

ئیتړ، پیروزی خودا شکومه ندیه کی بی سنووره، وه به ها که ی بی سنووره، له سهرووی هه موو شتیکی دیکه یه. به ته نها جیا ده کری ته وه، له بوونیدا پشت به هیچ شتیکی دیکه نابه ستیت؛ بوونی خو ییه. له بهر ئه وه، پیوستی به هیچ شتیکی دیکه نییه، وه پشت به هیچ نابه ستیت. ئه و ته واوه، وه له هیچی که م نییه. پاشان، ئه و به هایه کی مه زنتری هه یه به و پییه ی سه رچاوه ی هه موو راستیه ک و هه موو به هایه که.

له سهرووی هه موو شتیکی، به لام نه ک دابراو

به رزی خودا له سهرووی هه موو شتیکی دیکه واتای ئه وه نییه ئه قلنکی ته واو دابراوه و بی خوشه ویستیه. بیروباوه ری سیانه یی گرنه به بیروباوه ریکی ته واوی کتبی پیروژ داده نریت. خودا له سی تای خودا پیدا هه یه، ئه و سیانه ش یه کن، واتا یه ک کروکی خودایی. یه ک خودا هه یه، نه ک سی خودا، به لام ئه و یه ک

خودایه له یه کیتییه کی نهیڼی و راستیدایه له نیوان باوک و کوږ و پړوخی پیرۆز -ههر یه کیکیان ئه زهلی و هه تاهه تاییه. وه هر یه کیکیان خودای راسته قینه یه.

بۆیه پیرۆزه -به های خودا و مه زنی شکۆمه ندییه که ی- واتای ئه وه نییه به بی خوشه ویستی له شکۆمه ندییه بی سنووره کهیدا دابراوه؛ خودای باوک کوږکه دهناسیټ و به تهواوی و بی سنوور خوشی دهوټ (مهرقوس ۱: ۱۱؛ ۹: ۷؛ کولوسی ۱: ۱۳)، وه خودای کوږ خودای باوک دهناسیټ و به تهواوی و بی سنوور خوشی دهوټ (یوحنا ۱۴: ۳۱)، وه پړوخی پیرۆز دهرپړینی تهواو و بی سنووره له ناسینی باوک و کوږ و خوشه ویستییه کهیان بۆ یه کتر.

گرنگی ئه مه چییه؟ له بهر ئه وهی ئه م هاوبه شییه سیانه ییه تهواو شتیکی بنه پره تییه له پیناو تهواوی خودا و تهواو کارییه که ی؛ بنه پره تییه له پیناو به ها و جوانی و مه زنییه شکۆمه ندانه که ی، واتا شتیکی بنه پره تییه له پیرۆزییه کهیدا.

پیرۆزی تیکه ل له گه ل راستودروستی

په هه ندیکی نادیار هه یه له وه سفه ی پیرۆزی خودا. کیتی پیرۆز له په هه نده په وشتییه که شییه وه باسی پیرۆزی خودا ده کات نه ک هر له لایه نی ناوه یئانه که ی. پیرۆز بیټ واتای ئه وه یه نه ک ته نها جیاواز و شکۆمه نده، به لکو هه روه ها راستودروسته.

ئه مه پرسیاریک ده ورورژینیټ کاریگه ری زۆری ده بیټ له تیروانیمنان بۆ فایروسی کرۆنا و په یوه ندی به خوداوه: له بهر ئه وه ی راستودروستی کاری راست له خۆده گریت؛ وه له بهر ئه وه ی کاری راست کارکردنه له پێوه ریکی دیاریکراو بۆ راستی. ئه و پێوه ره چییه که وا بۆ راستودروستی خودا هه یه؟

به ر له به دیه یئان، پێوه ر نه بوو به دهر له خودا. شتیک نه بوو به دهر له خودا و بکریټ خودا بچینه ژیر باری یان په پره وی بکات. به ر له په یدابوون، خودا تاکه راسته قینه بوو. له کاتی که دا جگه له خودا هه یج شتیکی دیکه نییه، چ چاکه یه ک دیاری ده کریټ که وا پێویسته خودا بیکات؟ یان چۆن ده کریټ پیرۆزی خودا شکۆمه ندی و راستودروستییه بگریته وه؟

وه لّامه كه ئه وه يه كه پيوهرى راستودروستى خودا خودى خودايه. وه بنه مای سهره كى كتيبي پيرۆز ئه وه يه كه خودا: «ناتوانيّت نكوّلى له خوّى بكات» (دووه م تيمۆساوس ۲: ۱۳). واتا خودا ناتوانيّت به شيّويه كه هه لّسو كه وت بكات كه وا نكوّلى بكات له به ها و جوانى و مه زنييه بى سنووره كه ي. ئه مه پيوهرى راستييه له لاي خودا.

ئه وه واتا په هه ندى په وشتى له پيرۆزى خودا -كه وا راستودروستيه كه يه تى- ئه وه په يوه سنبوونه يه تى كه وا ناكوّردرپّ له گه لّ ئه وه ي به شيّويه كه هه لّسو كه وت بكات له گه لّ به ها و جوانى و مه زنييه كه ي بگونجپّ. ههر سوّز و بير و وشه و هه لّسو كه وتيكت له لاي خودا وه دربرپردرپّ، ههر دهم ده گونجپّ له گه لّ به ها و جوانى بى سنوورى ته وا وه تيه شكۆمه ندانه كه ي. ئه گهر پرويدا خودا نكوّلى له م به هايه كرد، يان ئه م جوانييه، يان ئه م مه زنييه، ئه وا راست نه ده بوو. ئه و كاته، پيوهرى بنه په تى تيكده چپّ، وه راستودروست نابپّ.

راستودروستى تيكه لّ له گه لّ چاكى

چاكى خودا هاوشپوه نيه به پيرۆزييه كه ي، يان به راستودروستيه كه ي، به لّام تيكه لّ و ئالۆزه له گه لّى؛ چونكه پيرۆزييه كه ي پرّه له چاكى، وه راستودروستيه كه ي ئه م چاكييه ئاراسته ده كات. ئه م سيفه تانه ههرگيز له دژى يه كتر نين.

چاكى خودايه كه وا خواستى ئه وه ي هه يه به خشنده بپّ، واتا شتيكت بكات كه وا مروّف به ره كه تدار ده كات. ته وا وه تى شكۆمه ندانه ي خودا، واتا پيرۆزييه كه ي، لپّى هه لّده قوليّت؛ له بهر ئه وه خواستى ئه وه ي هه يه به خشنده بپّ؛ ئه و پيوستى به كه س نيه، پاشان، ههرگيز هيچ كه س به كارناهيّنيّت بوّ ئه وه ي كه موكوپيه كى لى پر بكاته وه. به لّكو له به رامبهردا، سروشتى خودا خواستى به خشيّنى هه يه، نه ك وه رگرتن و «به ده ستى مروّف خزمه ت ناكريّت وه ك ئه وه ي پيوستى به شتيكت بپّ، چونكه ئه و خوّى ژيان و هه ناسه و هه موو شتيكت به هه مووان ده به خشيّت» (كردارى نيردراوان ۱۷: ۲۵).

به لّام چاكى خودا له راستودروستيه كه ي دانه برّاوه؛ خودا چاكييه كه ي خوّى

به شیویهک نابہ خشیت کهوا نکۆلی بکات له بهها و جوانی و مهزنییه بئ سنووره کهی. له بهر ئهوه، راستودروستی خودا سزای کۆتایی له خۆده گریت، ههروهک چاکیش له خۆده گریت. کاتیک خودا ئهوه که سانه له دۆزهخ سزادهدات کهوا تۆبهیان نه کردوو، ئهوه چاکیی خۆی پێیان نابہ خشیت، بهلام بهوه راناوه ستیت لهوهی چاک بیت؛ پیرۆزی و راستودروستییه کهین کهوا چۆنیهتی بهخشینی چاکیه کهی ئاراسته دهکات.

له بهر ئهوه، چاکیی خودا به شیویهکی تایبته به سهر ئهوانهدا ده پرژیت کهوا لێی ده ترسن و په نای ده به نه بهر «چاکهت چه ند مه زنه، که هه ل تگرتوو» بۆ ئهوانه ی ترسی تۆیان له دلدايه، ئهوهی به بهرچاوی خه لکه وه، بهوانه ی ده به خشیت که په نات بۆ ده هینن» (زه بووری ۳۱: ۱۹).

ئهم باوه ر و له خواترسییه چاکیی خودا به ده ست ناهینن؛ گونا بهاران سنووردان و ناتوان ههچ شتیک به شایستهیی خۆیان له خودا وه به ده ست بهینن. به لکو چاکیی خودا هه رده م به خۆپایی و به بئ شایسته ییه. کهواته بۆچی خودا خواستی ئهوه ی هه یه چاکه ی خۆی به سهر ئهوانهدا بهاریتیت کهوا لێی ده ترسن و پشتی پێ ده به ستن؟ له بهر ئهوه ی، باوه ر و له خواترسی بهها و جوانی و مهزنی خودا راده گه یه نن (رۆما ۴: ۲۰). ئیتر، راستودروستی خودا خواستی ئهوه ی هه یه ئهم هه لۆیستانه پشتراست بکاته وه کهوا شکۆمه ندی دهکات.

کهواته چی سه بارهت به ڤایرۆسی کپۆنا؟

له بهشی داهاتوو باسی ده سه لاتێ گشتگیر و بریاردهری خودا ده کهین به سهر هه موو شتیکدا. به لام، ئهوه ی هه تا ئیستا باسمان کردوو پرگهریمان لێ دهکات بچینه سهر دهره نجامی ئهوه ی دهستی خودا هه یه له ڤایرۆسی کپۆنا و کاری تیدا کردوو و گومان دروست دهکات له پیرۆزی خودا و راستودروستی و چاکیه کهی. هینده گه مژه نابین کهوا ئازاری مرووف یه کسان بکهین به راستودروست نه بوونی خودا. یان ئهوه دهره نجامه دروست بکهین کهوا خودا وازی هیناوه له پیرۆزی یان چاکیه کهی له بهر یوه بردنی ئهم جیهانهیدا.

هه موومان گونا هبارين. هيچ كه سيك نيه گونا هبار نه بيت. ئيمه هه موومان شكوي خودا و جواني و مه زنييه كه يمان گوڤيوه ته وه به شتاتيك كه وا زياتر چيژي لي وه رده گرين (پوما ۱: ۲۳؛ ۳: ۲۳)، ئه مهش سووكا يه تيه كي گه وره يه به خودا، ئه گهر دركي پي بكه ين يان نا. وه پاشان، ئيمه شاياني سزاي. ئه م سووكا يه تيه مان به شكوي خودا وا ده كات شاياني سزاي پيروزي ئه و بين. كتيبي پيروزي ده ليت ئيمه به سروشت پوله ي توو پره بين (پروانه ئه فه سوس ۲: ۳)، واتا خودا پيروزي و راستودروست ده بيت ئه گهر چاكي خوي له ئيمه بگريته وه.

ئيترا، فايروسي كرپونا، ئاماژه نيه بو نه بووني پيروزي يان راستودروستي يان چاكي خودا. له م پوژه ته نگه يي و ناخوشانه دا، تاشه به رده كه مان، به بي راستودروستي و پيروزي نيه. ئه و «كهس نيه پيروزي وهك يه زدان، ... هيچ تاشه به رديك نيه وهك خودا مان» (يه كه م ساموئيل ۲: ۲). تاشه به رده كه مان ئه نديشه و تراويلكه يه ك نيه.

به شی چواره م

ده سه لاتی هه یه به سه ر هه موو شتی کدا

له به شی دووهم ده رپرینیکم به کارهینا «چاودیڤری تالی خودایی». ئەمه یه
فایروسی کرۆنا. وه سفکردنی هه ندیک له کارهکانی خودا به شتیکی تال وه ک
کفر دانانریت؛ ناعۆمی خه سوی رائوس کهوا له گرانی و خاکی نامۆییدا میڤرد و
هه ردوو کور و بووکیکی له ده ست دابوو، گوتی:

«چونکه خودای هه ره به توانا ژیا نی زۆر تال کردم. من به
پری پۆیشتم و خودا به به تالی منی هینایه وه.... یه زدان
کوستی خستم، هه ره به توانا تووشی خراپه ی کردم.»
(رائوس ۱: ۲۰-۲۱)

ناعۆمی درۆی نه ده کرد، یان زیده رپه ویی بکات، یان تۆمه ت دروست بکات.
ئەمه راستیه کی ساده و تۆقینه ر بوو. ده رپرینی «چاودیڤری تالی خودایی» به
که م ته ماشا کردنی پێگاکانی خودا نییه، به لکو وه سفکردنیه تی.

له به شی دووهم هه روه ها گوتم شیرینی وشه ی خودا دژ نییه به و چاودیڤریه
تاله -ئه گه ر فیڤری نه ینی ئەوه بین «وه ک خه م بار، به لام هه رده م دلشاد» (دووهم
کوژنسۆس ۶: ۱۰)؛ وه گوتم دواتر دینه وه سه ر ئەم نه ینییه، ئیتر به م رسته یه
پوختم کرده وه: هه مان ئەو ده سه لاتهی کهوا ده یتوانی پێگری له فایروسی
کرۆنا بکات، به لام نه یکرد، ئەوه کهوا له کاتی ته نگه ژدا پشتگیری و پشتیوانی
ده رووفمان ده کات. زانی نی ئەوه یه له لایه ن ئیمه وه که جیاوازی دروست ده کات.
که واته راسته ؟

ئەوھى خۇدا بىھوئىت دەيكات

ئامانجىم لەم بەشەدا، وە لە بەشى داھاتوو، ئەوھىيە كە دەريىخەم خۇدا بەرپۆئەبەرى ھەموو شىتەكە و تەواوى دانايىيە. دەسەلاتى ھەيە بەسەر فایرۆسى كړونادا. دەمەوئىت ئەم ھەوالە خوښە رابگەيەنم، لە راستیدا، نەيىنى ئەزموونكردنى شيرىنى خۇدا لە ئىو كارەكانى چاودېرى تالبيەتى.

كاتىك دەللىن خۇدا بەرپۆئەبەرى ھەموو شىتەكە، مەبەستمان ئەوھىيە خۇدا دەسەلاتى ھەيە. واتا دەسەلاتى ئەوھى ھەيە ھەرچى بىھوئىت بىكات، وە بە شىوھىيەكى بنەپەرتى دەيكات. دەللىم بە شىوھىيەكى بنەپەرتى؛ لەبەر ئەوھى خۇدا، لە لايەكەو، شتاتىكى دەوئىت بەلام جىبەجىي ناكات؛ ئەو دەتوانىت خواستىك دەربېرپىت خوئى برىار بدات كە جىبەجىي نەكات. لەم لايەنەو، ئەم شتانه يەكلاكەرەو نىن؛ ئەو خوئى رې بەم جوړە خواستە نادات كەوا بگاتە ئاستى جىبەجىكردن.

بۆ نمونە بىر بكەو لە شىنەكانى يەرميا ۳: ۳۲-۳۳:

لەگەل ئەوھى دلتنەنگى دەھىتت، مېھرەبانىش نىشان دەدات،
بەپىي گەورەيى خوښەويستىيە نەگۆرەكەي.
ئەو كەس لە دلەو زەليل ناكات و
دلتنەنگى ناكات.

خۇدا بەراستى دلتنەنگمان دەكات، بەلام بەدلى نىيە. پىم وايە واتاي ئەمە ئەوھىيە: لەگەل ئەوھى لايەنىك ھەيە لە سروشتى خۇدا (دلى) ھەزى بە دلتنەنگيمان نىيە، لايەنى دىكەى سروشتى ئەو ھەيە پىرۆزىيەو دلتنەنگيمان و راستودروستىيەكەى (دەوئىت).

خۇدا كەسايەتتەكى راپراي نىيە. بەلكو جوانىيەكى نمونەيى ھەيە لە پىكەو ګونجانی سیفاتەکانى. بەلام بەبى ئالۆزى نىيە. سروشتى ئەو وەك سەمفونىايەكە كە ھەموو سیفاتەکانى ھاوئاواز كار دەكەن، نەك دەنگىكى تەنها بىت.

لەبەر ئەو، كاتىك دەللىم دەسەلاتى خۇدا واتاي ئەوھىيە دەتوانىت بىكات،

به لکو هر شتيک به ته وای بیهویتی بیکات به راستی دهیکات، من مه به ستم
 نه وهیه هیچ هیژیکی دهره وهی نه و نییه بتوانیت خواستی نه و په کبخات یان
 پرایگریت. کاتیک خودا بریار ده دات شتيک پروو بدات، نه و پروو ده دات. یان به
 دهر برینیکی دیکه، هه موو شتيک پروو ده دات له بهر نه وهی خودا خواستی له سهره.

ده سه لاتی ره ها

ئیشایا فیری کردن که نه مه به شتيکه له کروکی واتای خودایه تی:

به راستی من خودام و یه کیکی دیکه نییه،

خودام و هیچی دیکه نییه وهک من.

له سهره تاوه کو تاییم راگه یاندووه،

له کو نه وهش نه وهی هیشتا نه کراوه.

فهرمووم: “راویژی من سهر ده گریت،

هه موو نه وهی پییم خو شه دهیکه م.”

(ئیشایا ۴۶: ۹-۱۰)

خودایه تی واتا هه ردهم رای خو دی ده سه پینیت. خودا به وهنده ناوه ستیت
 که پروو داوه کانی داهاتوو بلیت، به لکو واده کات پروو بدات. نه و وشه ی خو دی
 دهرده بریت، ئینجا ده لیت: «من له سهر فه رمایشته که م چاودی ر ده بم بو
 نه نجامدانی» (یهرمیا ۱: ۱۲).

نه مه واتا، هه روهک نه یوب له نه زموونیکي قورسه وه فیری بوو: «زانیم که
 ده توانیت هه موو شتيک بکهیت؛ نه وهی تو پلانت بو داناو مه حال نابیت» (نه یوب
 ۴۲: ۲)؛ یان هه روهک نه بوخودنه سر فیری بوو کاتیک خودا به به زه ییه وه ریسوای کرد:

هه موو دانیش تووانی زه وی

وهک هیچ دانراون.

نه و به خواستی خو دی ده کات

له گه ل هیزه کانی ئاسمان و

دانیش تووانی زه وی.

کەس نیه دەستی بگرێت
یان پێی بلێت، «چی دەکەیت؟»
(دانیاڵ ٤: ٣٥)

یان هەروەک نووسەری زەبوور دەلێت:
یەزدان هەرچی پێی خوشبێت دەیکات،
لە ئاسمان و لەسەر زەوی،
لە دەریا و لە هەموو قوولاییەکان.
(زەبووری ١٣٥: ٦)

یان هەروەک پۆلسی نێردراو پوختی کردۆتەو:
«خودا هەموو شتێک بەگوێرەی مەبەست و ویستی خۆی
بەپێوە دەبات»
(ئەفەسۆس ١: ١١)

ئەو «هەموو شتێک» دەکات، نەک هەندێک شت، «بەگوێرەی مەبەست و ویستی خۆی»، نەک بە خواست و ویستی هێزیکی دەرەوێکی خۆی.
بە دەربرینیکی دیکە، دەسەڵاتی پەهای خودا؛ جەلەوگیرییەکی پەهای هەیه لەم جیهانەدا؛ جەلەوگیری بە دەکات (لوقا ٨: ٢٥)، بروسک (ئەیوب ٣٦: ٣٢)، بەفر (زەبووری ١٤٧: ١٦)، کیسەل (دەرچوون ٨: ١-١٥)، پێشکە (دەرچوون ٨: ٢٠-٣٢)، کوللە (دەرچوون ١٠: ١-٢٠)، سوپسکە (دەرچوون ١٦: ٦-٨)، کرم (یونس ٤: ٧)، ماسی (یونس ٢: ١٠)، چۆلەکە (مەتا ١٠: ٢٩)، گزۆگیا (زەبووری ١٤٧: ٨)، پرووێک (یونس ٤: ٦)، برسییێتی و قاتوقپری (زەبووری ١٠٥: ١٦)، پۆژ (یەشوع ١٠: ١٢-١٣)، دەرگاکانی بەندیخانە (کرداری نێردراوان ٥: ١٩)، کەری (دەرچوون ٤: ١١؛ لوقا ١٨: ٤٢)، لالی (دەرچوون ٤: ١١؛ مەرقۆس ٧: ٣٧)، ئیفلیجی (لوقا ٥: ٢٤-٢٥)، تا (مەتا ٨: ١٥)، هەروەها هەموو نەخۆشییەک (مەتا ٤: ٢٣)، وە پلانی گەشتکردن (یاقوب ٤: ١٣-١٥)، دلی پاشاکان (پەندەکان ٢١: ١؛ دانیاڵ ٢: ٢١)، نەتەوێکان (زەبووری ٣٣:

۱۰)، وه بکوژان (کردار ۴: ۲۷-۲۸)، ههروهها مردنی پڅوخی (ئەفەسۆس ۲: ۴-۵)، هه‌موو ئەوانه‌ش خواستی د‌ه‌سه‌لاتی ئەو په‌ی‌پ‌ه‌و د‌ه‌که‌ن.

سه‌رده‌می‌ک نییه بو تیروانینی سۆزداری خودا

که‌واته‌ ڤایروسی ک‌ر‌ونا له‌لای خوداوه‌ ن‌یر‌د‌راوه‌. وه‌رز‌یک نییه‌ بو تیروانینی سۆزداری خودا. ئەمه‌ کات‌یک‌ی ت‌ال‌ه‌، خودا د‌ای‌ناوه‌، ئەو پ‌یک‌ی خ‌ست‌ووه‌، ئەویش ک‌وت‌ای‌ پ‌ید‌ه‌ه‌ین‌یت‌. وه‌ ه‌ی‌چ ش‌ت‌یک‌ له‌ د‌ه‌ره‌وه‌ی سنووری د‌ه‌سه‌لاتی ئەودا نییه‌؛ ژیان و مردن به‌ ده‌ستی ئەوه‌.

ئە‌ی‌وب گونا‌هی نه‌کرد کات‌یک‌ له‌سه‌ر لیوانی گوتی:

به‌ پرووتی له‌ س‌کی د‌ای‌که‌مه‌وه‌ ه‌ات‌ووم و

به‌ پرووتیش ده‌گه‌ر‌یم‌ه‌وه‌ ئەو‌ی.

یه‌زدان د‌ای و یه‌زدانیش بر‌دی‌یه‌وه‌،

ستایش بو ناوی یه‌زدان.

(ئە‌ی‌وب ۱: ۲۱)

خودا د‌ه‌دات و ه‌ه‌ر خوداش د‌ه‌بات‌ه‌وه‌. خودا بوو ئەوه‌ی ده‌ ک‌ور‌ی به‌ ئە‌ی‌وب د‌ابوو.

که‌س مافی ئەوه‌ی نییه‌ که‌ له‌ ئاماده‌گی خودادا ب‌ژی‌یت‌. ئیت‌ر ه‌ه‌ر ه‌ه‌ناسه‌یه‌ک ه‌ه‌ل‌ید‌ه‌م‌ژین ن‌ی‌عه‌ت‌یک‌ه‌ له‌ خوداوه‌. ه‌ه‌ر ت‌ر‌پ‌ه‌یه‌کی د‌ل ئ‌یم‌ه‌ خ‌ۆمان ش‌ای‌سته‌ی ن‌ین. له‌ ک‌وت‌ای‌یدا ژیان و مردن به‌ده‌ستی خودایه‌:

ئ‌ی‌ستا ب‌بینن، من، من ئەوم،

ه‌ی‌چ خودایه‌کی د‌یک‌ه‌ نییه‌ له‌ پ‌الم.

من د‌ه‌مر‌ینم و ده‌ژ‌ینم،

بر‌یندار ده‌که‌م و من چاک ده‌که‌مه‌وه‌،

که‌س نییه‌ که‌س‌یک‌ له‌ ده‌ستی من د‌ه‌رباز ب‌کات‌.

(د‌او‌تار ۳۲: ۳۹)

بۆيە، كاتىك بىر لە داھاتوومان دەكەينەوہ لەگەل ڤايرۆسى كړؤنا -يان
لەگەل بوونی ھەر حالەتیکى دیکە كە ھەرەشە بىت لەسەر ژيانمان- ياقوب
پيمان دەلئت كە پيويستە چؤن بىر بكەينەوہ و قسە بكەين:

بليين: «ئەگەر مەسىحى بالادەست خواستى لەسەر بوو و
ژياين، ئەمە و ئەوہ دەكەين.»

(ياقوب ۴: ۱۵)

ئەگەر خودا خواستى لەسەر بى دەژين، وە ئەگەر خواستى لەسەر نەبى،
ناژين.

رەنگە من ھەتا بلاوکردنەوہى ئەم كتيبە نەژيم؛ رەنگە بەلانى كەمەوہ
كەسكى نزيكم تووشى پەتاي ڤايرۆسى كړؤنا بىت، وە من تەمەنم ھفتا و چوار
سالە، بە ھۆى جەلتەى خوین و ئىلتىھابى وەرزی لە خانە ھەوايىەكان سىيەكانم
لاوازن. بەلام ئەم لایەنانە نين كەوا بریار لە چارەنووسم دەدەن، بەلكو خودا
بریار لە چارەنووسم دەدات. ئايا ئەمە ھەوالى خۆشە؟ بەلى. لە بەشى داھاتوو
ھەول دەدەم ھۆكارەكەى پروون بكەمەوہ.

به شی پینجه م

شیرینی دهسه لاتی ئەو

بۆچی دەبێت هه‌والی دهسه‌لاتی خودا له‌سه‌ر فایرۆسی کڕۆنا، وه‌ له‌سه‌ر ژيانی من، به‌ شیوه‌یه‌ک پیمبگات که‌وا فیکرکردنیک‌ی شیرین و خوشه‌؟ هه‌روه‌ک پیشتر باسکرا، نه‌ینیه‌که‌ له‌ زانیانی ئه‌وه‌دایه‌ هه‌مان دهسه‌لات که‌وا ده‌یتوانی پێگری له‌ فایرۆسی کڕۆنا بکات، به‌لام نه‌یکرد، ئه‌وه‌یه‌ که‌ پشتگیری پوچ ده‌کات له‌ کاتی ته‌نگه‌ژدا. به‌ ده‌ربڕینیکی دیکه‌، ئه‌گه‌ر هه‌ول به‌هین خودا دا‌ب‌برین له‌ دهسه‌لاتی به‌سه‌ر ئازادا، ئیمه‌ به‌مه‌ دهسه‌لاتی ئه‌و فهرمۆش ده‌که‌ین بۆ گو‌پ‌رینی هه‌موو شتیک بۆ چاکه‌.

دهسه‌لات نه‌خستنه پال خودا هه‌والیک‌ی خوش نییه

هه‌مان ئه‌و دهسه‌لاته‌ی به‌سه‌ر نه‌خوشیدا هه‌یه‌ هه‌ر ئه‌و دهسه‌لاته‌یه‌ که‌وا له‌ کاته‌کانی ته‌نگه‌ژ و له‌ده‌ستدان پشتیوانی ده‌کات. هه‌مان دهسه‌لات که‌ ژیان ده‌باته‌وه‌ هه‌ر ئه‌و‌یشته‌ شکستی به‌ مردن هه‌ینا، وه‌ باوه‌‌پ‌دارانی برده‌وه‌ ئاسمان و لای مه‌سیح. هه‌والیک‌ی خوش نییه‌ پیمان وابێ که‌ شه‌یتان، یان نه‌خوشی، یان کاری وێرانکردن، یان قه‌ده‌ر، یان پێکه‌وت ب‌ریاری کو‌تایی له‌ ژيانی مندا ده‌ده‌ن. ئه‌مه‌ هه‌والی خوش نییه‌.

به‌لام هوکمی خودا و دهسه‌لاته‌که‌ی به‌پراستی هه‌والی خوشن. بۆچی؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا پیرۆز و راست‌دروست و چاکه‌ و له‌ داناییه‌که‌یدا سنووردار نییه‌؛ ئه‌و «دانایی و تواناداری له‌لای خوداوه‌یه‌، راوێژ و تێگه‌یشتن هی ئه‌ون» (ئه‌یوب ۱۲: ۱۳)، وه‌ «تێگه‌یشتنی ب‌ئ سنووره‌» (زه‌بووری ۱۴۷: ۵)، وه‌ «ئای له‌ قوول‌ی ده‌وله‌مه‌ندی و دانایی و زانیاری خودا» (پۆما ۱۱: ۳۳). وه‌ ئامانجی گه‌وره‌ی ئه‌وه‌یه‌

«دانایی همه جورهی خودا بۆ فه‌رمانه‌روا و ده‌سه‌لاتداران له شوینه‌کانی ئاسمان زانراو بێت» (ئه‌فه‌سووس ۳: ۱۰).

هیچ شتیک خودا سه‌رسام ناکات، یان سه‌ری لێ ناشیوونیت؛ ده‌سه‌لاتی بێ سنووری له ده‌ستی پیرۆزی و راستودروستی و چاکه‌ی بێ سنووریه‌تی -به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ده‌ستی دانایی بێ سنووریه‌تی. هه‌موو ئه‌وه‌ش له‌ خزمه‌تی ئه‌وانه‌دایه‌ که باوه‌ریان به‌ کوره‌که‌ی هه‌یه، عیسا‌ی مه‌سیح. وه‌ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌تین هه‌یه‌ له‌ نێوان فایرووسی کڕۆنا و ناردنی عیسا‌ له‌لایه‌ن خوداوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌پێناو گونا‌ه‌باران به‌ری‌ت.

چۆن خودا «هه‌موو شتیک»ی بۆ گونا‌ه‌باران مسۆگه‌ر کرد

سروشتی ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ له‌ (ڕۆما ۸: ۳۲) هه‌یه‌ که‌ ده‌لیت: «ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ کوره‌که‌ی خۆیه‌وه‌ نه‌گرت، به‌لکو له‌ پێناوی هه‌موومان پێشکه‌شی کرد، ئیتر چۆن له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو شتیکمان به‌خو‌پایی ناداتی؟» ئه‌مه‌ واتا ئاماده‌یی خودا بۆ ناردنی کوره‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی له‌جێی ئیمه‌ له‌خاچ به‌دری‌ت راگه‌یاندن و باوه‌رکردنه‌ به‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو ده‌سه‌لاتیکه‌ی به‌کار ده‌هێنیت بۆ ئه‌وه‌ی «هه‌موو شتیکمان بداتی». ده‌رپڕینی «چۆن له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو شتیکمان به‌خو‌پایی ناداتی؟» واتا به‌ دُنیا‌یه‌وه‌ ئه‌مه‌ ده‌کات، ئه‌مه‌ به‌ خو‌ینی کوره‌که‌ی مسۆگه‌ره‌.

ئهو «هه‌موو شته‌» چیه‌ که‌وا ئه‌م ده‌قه‌ باسی ده‌کات؟ ئه‌و شتانه‌یه‌ که‌ پێویستمانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی خواستی ئه‌و په‌یره‌و بکه‌ین، ناوی ئه‌و شکۆدار بکه‌ین، وه‌ به‌ ئاشتییه‌وه‌ بکه‌ین به‌ ئاماده‌گی خۆش‌حاله‌ی ئه‌و.

له‌دوای سێ ئایه‌ت، پۆلسی نێردراو چۆنییه‌تی ڕوودانی ئه‌وه‌ی له‌ واقیعه‌دا ڕوون کردۆته‌وه‌ -یان له‌ سه‌رده‌می فایرووسی کڕۆنا. که‌واته‌ کاتیک فایرووسی کڕۆنا دیت په‌یمانی بێسنووری خودا چۆن ده‌بیت، ئه‌و په‌یمانه‌ی که‌وا به‌ خو‌ین پشتراستی کردۆته‌وه‌ که‌ هه‌موو شتیکمان پێدات؟ ڕوانه‌ پۆلسی نێردراو سه‌باره‌ت به‌مه‌ چی ده‌لیت:

کێ له‌ خۆشه‌ویستی مه‌سیح جیامان ده‌کاته‌وه‌؟ ناخۆشی یان ته‌نگانه‌ یان چه‌وسانه‌وه‌ یان قاتوق‌ری یان ڕووتی یان مه‌ترسی یاخود شمشیر؟ وه‌ک نووسراوه‌:

له پیناوی تۆ به دریزایی پوژ پروبه پرووی مردن دهینه وه،
 وهک مه پ بۆ سه رپرین داده نرین. ﴿
 به لام له هه موو ئه مانه دا له پاده به ده ر سه رکه و تووین له
 ریگهی ئه وهی که خوشیو یستووین،
 (پۆما ۸: ۳۵-۳۷)

ئه م وشه ئازار به خش و سه رسوپه یه نه ره فه رامۆش مه که: «به دریزایی پوژ
 پروبه پرووی مردن دهینه وه» و اتا په پینه وه مان به سه لامه تی له مردن یه کیکه
 له و شتانه ی «هه موو شتیک» که خودا پیمانی ده به خشی؛ ئه و به زهی به
 کوره که یدا نه هاته وه، به لکو له پینا و ئیمه به خشی، یان هه روهک له پۆما ۸:
 ۳۸-۳۹ ده لیت: «دلنایم نه مردن و نه ژیان،... ناتوانیت له خوشه ویستی خودا
 جیامان بکاته وه که له ریگهی عیسی مه سیحی خاوه ن شکۆمانه وه بۆمان دیت».

ئه وهی شه یتان مه به ستیه تی خراپه یه

ته نانه ت ئه گه ر شه یتانیش -هینده ی پئی پئی بدریت- په یوه ندی به ئازار
 و مردمانه وه هه بیت، به لام ده سه لاتی په های نیه. شه یتان ناتوانیت ئازارمان
 پئی بگه یه نیت، به بی ریپیدان له خودا وه و به بی سنووربه ندی (ئهیوب ۱: ۱۲؛
 لوقا ۲۲: ۳۱؛ دووهم کۆرنسۆس ۱۲: ۷). وه له کۆتاییدا، راسته که وا ئه م قسه یه به
 شه یتان بلین که یوسف به براکانی گوت که وهک کۆیله به میسریان فروشتبوو:
 «مه به ستی ئیوه خراپه بوو بۆم، به لام خودا کردی به چاکه» (په یدا بوون ۵۰: ۲۰).

به لام ئاگادار به له به سووک ته ماشا کردنی واتای ئه م بیروکه یه. ئه مه واتای
 ئه وه نیه که «خودا خراپه ی به کاره یتنا بۆ چاکه»، یان «خراپه ی گۆری بۆ
 چاکه»؛ له بهر ئه وهی یوسف گوتی: «به لام خودا کردی به چاکه». براکانی
 یوسف مه به ستیان خراپه بوو، له کاتیکدا مه به ستی خودا چاکه بوو. خودا له
 ناوه راستی ریگا که دا چاره سه ری ده ره نجامه کانی ئه م کاره خراپه ی نه کرد، به لکو
 هه ر له سه ره تا وه مه به ست و ئامانجی هه بوو. جا له سه ره تا وه، خودا مه به ستی
 چاکه بوو.

کاتیځ څراپه ی مروځ و څراپه ی شه یتان ده بڼه هو ی نازارمان نه مه کلیلی دلنه واییمانه. له مه سیحدا، هه موو مافیځمان هه یه که به شه یتان (یان به څراپه کاران) بلین: «مه به سستی ئیوه څراپه بوو بوم، به لام خودا کردی به چاکه». نه شه یتان، نه نه خوځی، نه مروځی څراپه کار ده سه لاتیان هه یه، به لکو ته نها خودا خاوه نی ده سه لاته. نه و چاک و دانا و خاوه ن ده سه لاته.

نه ک چوله که، به لکو هه ر موځ

نایا دوو چوله که به فلسیځ نافروځریټ؟ که چی هیچ یه کیځیان به بی خواستی باوکتان ناکه ویټه سه ر زه وی. ئیوه ته نانه ت مووی سه ریشتان هه مووی ژمیډراوه. که واته مه ترسن، ئیوه زور له چوله که به نرخترن.

(مه تا ۱۰: ۲۹-۳۱)

به پیی پلانی خودا نه بیټ یه ک چوله که ناکه ویټ، وه یه ک ځایروس ناجولیت نه گه ر به پیی پلانی خودا نه بیټ. نه مه ده سه لاتی زور ورد و گرڼیدانه به ورده کاریه کان. ئینجا پاش نه مه عیسا چی گوت؟ سی شتی گوت: . ئیوه ته نانه ت مووی سه ریشتان هه مووی ژمیډراوه. که واته مه ترسن، ئیوه زور له چوله که به نرخترن.

بوچی پیویسته نه ترسین؟ له بهر نه وه ی ده سه لاتی خودا له مه دا دلنایه - نه گه ر بژین یان به رین- خزمه ت به پیروزی و چاکه و راستودروستی و دانایی نه و ده کات. ئیمه له مه سیحدا هه روه ک داشیځی دامه نین له یاریدا و بکریټ ده سته ردارمان بیټ، به لکو ئیمه روله ی خوځه ویستی نه وین- «ئیوه زور له چوله که به نرخترن».

نه مه یه نه و نه نییبه ی پیښتر باسم کرد: زانینی نه وه یه هه مان نه و ده سه لاتهی که وا ده یتوانی ریځی له ځایروسی کرؤنا بکات، به لام نه یکرد، نه وه که وا له کاتی ته نگزه دا پشتگیری و پشتیوانی ده روومان ده کات. خودا ده سه لاتی خو ی ته نها له پشتیوانی و پشتگیریډا راناگریټ، به لکو مکور ده بی له سه ر نه وه ی هه موو شتیځ، تال بی یان شیرین، پیکه وه کار بکه ن بو چاکه ی ئیمه، واتا بو چاکه ی نه وانه ی خودایان خوځده وی، وه له مه سیحدا بانگراون (رؤما ۸: ۲۸-۳۰).

هه تا کارم ته‌واو نه‌بیّت نامرم

دوو هه‌زار ساله ئەم جوړه دنیاییه بو گه‌لی مه‌سیح به نازایه‌تییه وه که تاشه به‌ردیکه له پووی مردن. راستی ده‌سه‌لاتی دانایی و چاکی مه‌سیح ئەو هیزه‌یه که هه‌زاران باوه‌رداری به چه‌سپاوی هیشتۆته‌وه، وه توانای پی به‌خشیون که قوربانی خوښه‌ویستی پیشکەش بکه‌ن.

بو نمونه، له کانونی دووهمی ۱۸۱۲ی زایینی، هیئری مارتن، نێردراو بو هیندستان و ولاتی فارس، که‌وا له (۱۶ ی تشرینی یه‌می ۱۸۱۲ زایینی) له ته‌مه‌نی سی و یه‌ک سالی به‌ تاعون مرد (په‌تایه‌کی وه‌ک فایرۆسی کرۆنا)، ئەمه‌ی خواره‌وه‌ی له یاده‌وه‌ریه‌کانی نووسیوه:

«وه‌ک ئەوه‌ی ده‌یینم، ئەم سال له هه‌موو سالانی رابردوو خراپ‌تره. به‌لام، ئە‌گه‌ر هه‌تا ته‌واو‌کردنی وه‌رگێرانی په‌یمانی نووی بو زمانی فارسی به‌ زیندوویی مام، ئیتر ژیانم هی‌نده‌ گرنگی نامی‌ئیت. ئیتر ئە‌گه‌ر چاره‌نووسم مردن بی‌ت یان ژیان، با مه‌سیح له مندا شکۆمه‌ند بێ! ئە‌گه‌ر کاریکی دیکه‌ی هه‌بێ بیه‌وی‌ت ته‌واوی بکه‌م، نامرم».^f

زۆر جار ئەم ده‌رب‌رینه به‌م جوړه داده‌پژمه‌وه: «نامرم هه‌تا ئەو کاره‌ی مه‌سیح ته‌واو نه‌بی‌ت که بو‌ی دیاری‌کردووم». ئە‌مه ته‌واو راسته؛ چونکه له‌سه‌ر ب‌نه‌مای ئەو راستییه‌یه که ژیان و مردن به‌ده‌ست خودای خاوه‌ن ده‌سه‌لاته. به‌راستی ته‌واوی بابته‌ی مه‌سیح له‌ده‌ستی ئەودایه. پێش چه‌ند سالی‌ک، مارتن له ته‌مه‌نی بیست و چوار سالی‌دا ئەم وشانه‌ی نووسی:

«ئە‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ی گه‌ردوون نه‌بو‌وايه، ئەو کاته زۆر بیهیوا بووم. به‌لام خودا ده‌سه‌لاتداره، با زه‌وی دلخۆش بێ. وه بابته‌ی مه‌سیح سه‌رکه‌وتوو ده‌بی‌ت. ئە‌ی پو‌حی من، به‌م هی‌وايه دلخۆش به».^g

^f Henry Martyn, *Journals and Letters of Henry Martyn* (New York: Protestant Episcopal Society, 1861), 460

^g Martyn, *Journals and Letters*, 210.

وه رزی دووهم

خودا له پښتای قایروسی کروناوه چی ده کات؟

بیروکھی سهره تایی:

بینین و ناراسته کردنی پروانگه کان

ئه گهر خودا له تهختی دهسه لات نه بئ؛ ئه گهر له راستیدا «هه موو شتیک به گویره ی مه به ست و ویستی خوئی» نه بیئت (ئه فه سووس ۱: ۱۱)، وه ئه گهر ئه مه پته تاییه ی فایروسی کرؤنا، به هه موو ئه و ویرانییه وه ی دروستی ده کات، له دهستی پیروژ و راستودروست و دانایی ئه ودا نه بیئت، که واته خودا چی ده کات؟ خواستی ئه و چیه؟

واز له مرووف بهینه

یه که م شت ده مه ویت بیلیم، پیش هه ولئ وه لامدانه وه ی ئه م پرسیاره، ئه وه یه، به به راورد به دانایی خودا، رای من نابیتته هیچ، ههروه ها رای توش؛ ئه وه ی پیمان وایه، به گویره ی بیرکردنه وه ی ئیمه، هیئده گرنه نییه باسی بکریئت. کتیبی پیروژ ده لیئت: «پر به دل پشت به یه زدان به سه ته و به تیگه یشتووی خوت پشت ئه ستور مه به» (په نده کان ۳: ۵).

ئیمه ی مرووف، سنووردارین، گونا هبارین، به سنووره کانی که لتووره که مان وابه سه تین، وه به گویره ی جینات و میژووی که سییمان دروست ده بین (ههروه ها به خراپیش دروست ده بین). هه موو شیوه کانی پاساوه یئانه وه که پیمان باشه و هه زی پی ده که ین له دل و بیر و زمانمان هه لده قولیئت. بویه، له بهر ئه وه داناییه که وئاگاداری قسه ی ئیشایا بین: «پشت به مرووف مه به سه ته، ئه وه ی ته نها هه ناسه یه کی له لووتدایه. بوچی حیسابی بو ده کریئت؟» (ئیشایا ۲: ۲۲).

که واته، ئیتر ئایا نووسینی ئه م کتیبه م وه ک گریمانه نییه؟ سه رباری ئه وه ی به شیکی ته وای به م ناوینشانه یه: «خودا له ریگای فایروسی کرؤنا وه چی ده کات؟»

نه خيړ، ئه مه گريمانه نيه. نه خيړ ته گهر به راستی خودا له کتیبی پيروژدا قسه ی کردییت؛ وه نه خيړ ته گهر خو ی هاتبیّت و به شیوه یه کی مروّفانه قسه مان له گه ل بکات بوّ ئه وه ی بتوانین بیناسین و به راستی ریگاکانی بزانیّن (ته گهر به شیکشی بیّت)، وه نه خيړ ته گهر قسه کانی پوّلس راست بیّت: «خودا] ئه وه ی به وپه ری دانایی و تیگه یشتنه وه به سه رمانی داباراند» (ئه فه سوّس ۱: ۸-۹)؛ وه نه خيړ ته گهر، هه روه ک پوّلس گوتی کاتیّک ده خوینیته وه ده توانین تیگه یّن له «تیگه یشتنی من له نهینى مه سیح» (ئه فه سوّس ۳: ۴).

خودا بیده نگ نیه له باره ی ئه وه ی له جیهاندا ده یکات؛ کتیبی پيروژی پیداوین. له به شی دووهم ئاماژهم کرد به چهند هوکاربیّت که وا ومان لیده کات متمان به که یّن به وه ی کتیبی پيروژ وشه ی خودایه. بویه، لیرده ا ئامانجم ئه وه نیه هه ندیک بیروکه و ئه ندیشه دابهینم سه باره ت به وه ی خودا ده یکات، به لکو ئامانجی راسته قینه م ئه وه یه گو ی له وشه که ی بگرم له کتیبی پيروژدا و ئه وه ی گویم لیی ده بیّت به ئیوه ی ده سپیرم.

چون ریگاکانی ناجیگیره

پیش ئه وه ی هه ول بده م وه لامی ئه م پرسیاره بده مه وه: «خودا چی ده کات؟»، ده مه ویّت بلیم خودا هه رده م ملیاره ها شت ده کات که ئیمه نایزانیّن:

ئهی یه زدان، خودای من،

زورن ئه و کاره سه رسوره یته رانه ی که کردووته.

ئه و شتانه ی بوّ ئیمه نه خشه ت کیشاوه

که س ناتوانیّت بیانزمیّر بیّت بوّت،

ته گهر باسیان بکه م و بیانگپرّمه وه،

ئه وه نده زورن نایه نه ژماردن.

(زه بووری ۴۰: ۵)

ئامانجه کانی پشت فایروسی کرّونا، نه ک هه ر ناژمیردریّن، به لکو له زور لایه نه وه، ناوازه یه. «ئای له قوولی ده ولّه مهندي و دانایی و زانیاری خودا!

حوکمه کانی له سه رووی تیگه یشتنه وهیه و پښگا کانی له سه رووی وردبونه وهیه» (رۆما ۱۱: ۳۳). به لām، به لām کاتیک پۆلس ئەمهی نووسی، مه به سستی نه بوو پیمان بلّیت: «که واته کتیبی پیروژ دابخهن، ئیتر ژيانی خۆتان دروست بکهن».

به لکو به پچه وانه وه، ئەم وشانه که پوخته ی یازده به شن سרוشی خودان و دوورن له لیکۆلینه وه، زۆربه ی هه واله کانی تیدا ده خوینینه وه، هه مووی بو ئەوه نووسراوه لای تیگه ی. بو غونه، کاتیک پۆلس باسی ئەوه ده کات ئازار هه ده بیّت، ده لیّت:

به لکو له ته نگانه شدا شانازی ده کین، ده زانین ته نگانه
دانه خو داگرتن دروست ده کات، دانه خو داگرتیش ئەزموون،
ئەزموونیش هیوا، هیواش نابیت هوی شه رمه زاری، چونکه
خوشه ویستی خودا پرژاوه ته ناو دلمان، به روخی پیروژ که
پیمان دراوه.

(رۆما ۵: ۵-۳)

«ده زانین»! کتیبی پیروژ نووسراوه بو ئەوه ی ئەو شتانه بزاین که خودا پایگه یاندوه، به تابه تی ده رباره ی ئازار - له وانه ش ئازاری په تای فایروسی کرۆنا. به و شیوه یه ده ربړینی «دوور له لیکۆلینه وه» واتا ئەو شته ی خودا ده یکتا هه رده م له سه رووی توانای تیگه یشتنی ئیمه وهیه، به لکو ئەگه ر بو مان رانه گه یه نیّت ته نانه ت ناتوانین بشینین.

سه رنجدان له راستی

رۆلی من لیڤه دا ئەوه نییه ئەندیشه بکه م، هه روه ک گۆرانی به ناوبانگی جو ن لینۆن به ناو نیشانی «ئەندیشه ی بکه»^h پیمان ده لیّت، ئەندیشه ی ئەوه بکه ی که وا ئاسمان نییه، دۆزه خ نییه، به لکو ته نها ئاسمانیکی شین له سه ره وه مان هه یه. ئینجا ده لیّت: «ئەندیشه ی ئاوا ئاسانه، ته نها تاقی بکه وه». به لّی، به راستی ئاسانه،

hJohn Lennon, "Imagine," produced by John Lennon, Yoko Ono, and Phil Spector, Abbey Road, London, 1971.

به لکو هەر زۆر ئاسانه. به لām، ڤايرۆسى كرۆنا به واقعيكى قورس داده نريت، نهك ئه نديشه كرنديكى ئاسان. خودا و وشه كهى ئه و واقعه ن كه پيوستمانه -واتا ئه و تاشه به ردهى له سه رى راده وه سيتن. بۆيه، ليره دا ئامانجم ئه وه يه سه رنج بده مه سه ر واقيع، نهك ئه وهى واقعيك دابهينم. ئامانجم ئه وه يه گويم له وه بيت كه خودا فه رموويه تى، دانى پيدا بنيم و پشتيرى بكه م، نهك شه نديشهى بكه م.

سه رنجت راده كيشم بۆ ئه وى كتىبى پيرو ز فيرمان ده كات، ئينجا ئه مه به ڤايرۆسى كرۆنا ده به ستمه وه. وه تۆش ده بيت به دادپه روه ريه وه بريار بده يت. ئه مه ده ليم له به ر ئه وهى عيسا ده ربارهى «خويندنه وهى ئه م سه رده مه» ئه مهى پيگوتين. تووړه بوو له به ر ئه وهى خه لكى ده يانتوانى مي شك و لوژيكيان به كار به ينن بۆ تيگه يشتن له كه شو هه وا، له كاتيكا نه يانده توانى به كار به ينن بۆ تيگه يشتن له كاره كانى خودا له ميژوودا:

ئهى دوو پرووان، ده زانن پرووى زه وى و ئاسمان بخويننه وه، چۆن
نازانن ئه م سه رده مه بخويننه وه؟ هه روه ها بوچى بۆ خو تان
به راستى حوكم ناده ن؟

(لوق ۱۲: ۵۶-۵۷)

بۆيه، هيوادارم داواى پشتيوانى له خودا بكه يت، وه ته ماشاى وشهى خودا بكه يت، پاشان به خو ت به راستى بريار بده يت. هيوادارم ئه وهى ده ليم به گويرهى (يه كه م يو حه نا ۴: ۱) ئه زموونى بكه يت، وه ده ست به چاكه وه بگريت (يه كه م سالونيكى ۵: ۲۱).

شه ش پيره وه يه ده بيت بيگريته بهر

ده كريت چه ندين لاپه ره بنووسريت بۆ وه لامى هه ر يه كي ك له م شه ش پرسياره ي كه وا ده ربارهى ئه م پرسياره ده كه م: «خودا له ريگاي ڤايرۆسى كرۆنا وه چى ده كات؟» به لām، به هووى ئه وهى كا تمان كه مه، زۆر دريژه ي پى ناده م، به لكو هيئده به سه سه رنجه كان ئاراسته ده كه م بۆ پيره وه كانى راستى كتىبى پيرو ز كه وا

هيوادارم له دواى داخستى ئهم كتيبه بيگريته بهر. هيوای ئه وهم ده خواست كه
بتوانين پيكه وه بو ماوه يه كي دريژ به ناو ئه و پرېه وانده دا گه شت بكه ين، به لام
ده بيت ئهم ئه ركه بو تو به جيپه يلّم، وه داوا له خودا ده كه م پړنوينيت بكات.
خودا له پړگاي فايرۆسى كرؤناوه چي ده كات؟

به شی شه شه م

دهرکه وتنی ناشیرینی گونا

وه لامي يه كه م

خودا له پړی بلاو بوونه وهی فایرۆسی کړوڼا، هه روه ک
له پړی هه موو کاره ساته کانی دیکه، وینه یه کی
به رجه سته کراو و هه سته پیکراوی ناشیرینی ئاکاری گونا
و بیړیزی به رامبه ر به خودا پیشان ده دات.

له راستیدا، گونا هۆکاره بۆ هه موو ئازار و ته نگزه یه کی جه سته یی. سییه م به شی
کتیبی پیروژ باسی ئه وه ده کات چۆن گونا هاته ناو جیهان، پروونی ده کاته وه
که وا گونا په گی ئه و خراپه و ئازاره یه که له جیهاندا هه یه (په یدابوون ۳: ۱-۱۹).
له نامه ی پۆما (۵: ۱۲) پۆلس ئه مه ی پوخت کړدۆته وه و ده لیت: «له بهر ئه مه،
چۆن له ریگه ی مروڤیکه وه گونا هاته جیهان، له ریگه ی گونا هیشه وه مردن، به م
شیوه یه مردن هه موو خه لکی گرته وه، له بهر ئه وه ی هه موو گونا هیان کړد».

وه له م کاته وه، جیهان له حاله تی شکستدا مایه وه، هه موو جوانیه کی تیکه ل
بوو به خراپه و کاره سات و نه خوشی و شکست. خودا ئه م جیهانه ی به شیوه یه کی
نمونه یی به دیه ی ناوه: «خودا بینی هه موو ئه وه ی که دروستی کړدبوو زۆر باش
بوو. جا ئیواره بوو، بووه به یانی، ئه مه پوژی شه شه م بوو» (په یدابوون ۱: ۳۱)؛
به لام، هه ر له کاتی که وتنی مروڤایه تی بۆ ناو گونا هه تا ئه مپومان، میژوو به
هه موو سه رسو پمانیه کانییه وه ته نها گواستنه وه ی جه سته کانه.

که وتن حوکمدانه

کتیبی پیروژ ئه م تیکشکانه به شتیکی سروشتی دانانیت، به لکو وای داده نیت

که‌وا حوکمدانی خودایه له‌سه‌ر جیهانی‌ک که‌وا گونا‌هی تیدا بلّو بوّ‌ته‌وه. پروانه
وه‌س‌ف‌کردنی پوّل‌س بوّ ده‌ره‌ن‌جامه‌کانی حوکمدانی جیهان به‌هوّی گونا‌هه‌وه:

به‌دی‌هپ‌ن‌راو ملکه‌چی یی‌ن‌خ‌بوون بوو، نه‌ک به‌ ویستی خوّی،
به‌ل‌کو به‌ ویستی ئه‌وه‌ی که‌ ملکه‌چی کرد، به‌ هیوای ئه‌وه‌ی
که‌ خودی به‌دی‌هپ‌ن‌راو له‌ کوّیلا‌یه‌تی گه‌نده‌لّی ئازاد ب‌ک‌ری‌ت
تا‌کو هاوبه‌ش بی‌ت له‌ سه‌ره‌به‌ستی شکۆمه‌ندی مندالانی خودا.
ده‌زانین هه‌موو به‌دی‌هپ‌ن‌راوان هه‌تا ئیستا به‌یه‌که‌وه ده‌نالینن
و ژانیان گرتووه.

(پۆما ۸: ۲۰-۲۲)

یی‌ن‌خ‌بوون. کوّیلا‌یه‌تی گه‌نده‌لّی. ئازار. ئه‌مانه‌ وینه‌ی وێران‌کاری و ناخۆشی
جیهانین له‌و کاته‌وه‌ی که‌ گونا‌ه‌تۆته‌ ناو جیهانه‌وه. پوّل‌س ده‌لّیت که‌ ئه‌م
وێران‌کارییه‌ به‌ هوّی حوکمدانی خوداوه‌ هاتووه: «به‌دی‌هپ‌ن‌راو ملکه‌چی یی‌ن‌خ‌بوون
بوو،... به‌ل‌کو به‌ ویستی ئه‌وه‌ی که‌ ملکه‌چی کرد» (پۆما ۸: ۲۱). شه‌یتان به‌
هیوای ئه‌وه‌ نه‌بوو مروّف هیوایه‌کی هه‌بی‌ت؛ هه‌روه‌ها ئاده‌میش هیوای نه‌بوو،
به‌ل‌کو خودا ئه‌وه‌ی کرد، هه‌روه‌ک پوّل‌س له‌ (پۆما ۵: ۱۶) ده‌لّیت: «چون‌که
حوکمدان له‌ یه‌ک گونا‌هه‌وه‌ تاوان‌بار‌کردنی هینایه‌ کایه‌وه».

ته‌نانه‌ت پۆله‌کانی خوداش له‌ژێر حوکم دان

بی‌گومان ده‌رب‌پرینی «سه‌ره‌به‌ستی شکۆمه‌ندی مندالانی خودا» (پۆما ۸: ۲۱) پ‌ره‌
له‌ هیوا؛ خودا پ‌لاتیکی نوّی هه‌یه‌ ده‌رب‌باره‌ی به‌دی‌هپ‌ن‌راوی نوّی، «خودا» هه‌موو
فرمیسکیکی چاویان ده‌س‌پ‌رته‌وه» (ئا‌ش‌ک‌را‌کردن ۲۱: ۴). به‌لام له‌ کاتی ئیستادا، هه‌موومان
له‌ژێر حوکمی خوداین. خودا جیهانی تووشی مردن و کاره‌سات و ئازار کردووه.

به‌لّی، ته‌نانه‌ت پۆله‌کانی خوداش، ئه‌وانه‌ی «پیشتر به‌ خۆشه‌ویستی ئیمه‌ی
دیاری کرد،... وه‌کو مندالّی خوّی له‌ خۆیمان ب‌گ‌ری‌ته‌وه» (ئه‌فه‌سوّس ۱: ۵)، وه‌ به‌
خوینیی مه‌سیح ک‌رینییه‌وه (ئه‌فه‌سوّس ۱: ۷)، وه‌ دیاری کردن بوّ ژیا‌نی هه‌تا‌هه‌تایی
(ئه‌فه‌سوّس ۱: ۱۸)، و‌تا ئیمه‌ش به‌ هوّی ئه‌م حوکمه‌ی خودا داویه‌تی ئازار

ده چيژين و ده مړين: «به لكو ټيمه كه يه كه مين به رهه مي پوحي پيرو زمان وه رگرت، له ناخماندا ده نالينين و به په روښه وه چاوه رپي له خوگرته وه ين، وانا پرگاريي جه سته مان» (پو ما ۸: ۲۳). به هو ي تسونامي باوه درارانش تووشی ليقه ومان ده بن، له هيږشه تيروريستيه كان باوه درارانش ده كوژرين، وه باوه درارانش تووشی په تاي قايروسي كړونا ده بن.

پاك كړدنه وه، نه ك سزا

له لاي باوه دراران، نه و باوه درارانه ي مه سيحان وه ك گه نجينه ي شكومه نديان قبول كړدوه، جياوازي ناكريت له وه ي نه زمونږي نه م نازار و گنده ليه هو كمدان نييه: «كه واته ټيستا تاوانبار كړدن بو نه وانه نييه كه له گه ل عيساي مه سيحدا يه كن» (پو ما ۸: ۱)؛ بو باوه دراران نازاري پاك كړدنه وه يه، نه ك نازاري سزا.

«چونكه خودا ټيمه ي بو توورپه يي ده ستنيشان نه كړدوه» (يه كه م سالونيكې ۵: ۹). ټيمه وه ك هر مروفتكي ديكه، به هو نه خوځي يان كار سات ده مړين، به لام له مه سيحدا، «درك» ي مردن هه لكيشراوه (يه كه م سالونيكې ۱۵: ۵۵)، وه «مردنښ قازانج» ه (فيلپي ۱: ۲۱). روښتنمان له جيهان واتاي نه وه يه «له گه ل مه سيح» بين (فيلپي ۱: ۲۳).

شه يتان راسته قينه يه، به لام سنوورداره

كاتيك نازار و كار ه ساته كاني نه م جيهانه ده خمه پال هوكمي خودا، چاوم له ناست نه م راستيه دا كوينا كه م كه وا شه يتان په يوه نديه كي گه وري هيه به نازاره كانمان له جيهاندا. كتيبي پيرو ناو له شه يتان ده نيت: «خودا وه ندي نه م دنيايه» (دووم كورنسو ۴: ۴). وه «سه روكي نه م جيهانه» (يوحه نا ۱۲: ۳۱)، وه «سه روكي ده سه لاتي هه وا» (نه فه سو ۲: ۲). وه «له سه ره تاوه بكوژ بووه» (يوحه نا ۸: ۴۴)، وه نه و مروفت «ده به ستته وه» و «به سه ريډا زال ده بيت» به وه ي تووشی زور نه خوځي ده كات (لوقا: ۱۳: ۱۶؛ كرداري نيردراوان ۱۰: ۳۸).

به لام شه يتان به لغاويك به ستراوه ته وه، وه جل ه وي نه م لغاوه ش له ده ست

خودایه؛ شه‌یتان به‌بی دهرفه‌تدان له خوداوه کار ناکات، به‌بی پ‌یپ‌دان له‌وه‌وه هه‌ل‌سوکه‌وت ناکات، به‌گوپ‌ره‌ی ئه‌و سنووره‌ی بو‌ی دانراوه (ئه‌یوب ۱: ۱۲؛ ۶: ۲؛ لوقا ۲۲: ۳۱؛ دوهم کۆرنسۆس ۱۲: ۷). خودایه که‌وا بریار ده‌دات ئه‌و زیانه‌ی شه‌یتان پ‌یتی ده‌گه‌یه‌ن‌یت چه‌نده. شه‌یتان له‌ حوکمدانی خودا داب‌راو نییه، به‌ل‌کو له‌ خزمه‌تی دایه -هه‌رچه‌نده به‌ مه‌به‌ستیشه‌وه نه‌یکات.

پرسیاری سه‌ره‌کی

ئ‌یستاش، ئه‌و پرسیاره‌ی که‌ زیاتر مه‌به‌ست له‌ فایرۆسی ک‌رۆنا پروون ده‌کاته‌وه: «بو‌چی خودا به‌هۆی خراپه‌یه‌کی ره‌وشتییه‌وه حوکمدانیکی جه‌سته‌یی ده‌ه‌ین‌یته سه‌ر جیهان؟» ئاده‌م و که‌وا سه‌رپ‌چی خودایان کرد، ل‌یی یاخی بوون، دانایی خۆیان خسته سه‌رووی دانایی ئه‌وه‌وه، ویستیان ل‌یی ئازاد بن له‌بری ئه‌وه‌ی پشتی پ‌ی به‌ستن. به‌لام ئه‌م یاخیبوونه، ئه‌م به‌چاک‌تر زانیه خراپه‌یه‌کی پ‌و‌چی و ره‌وشتی بوو، واتا گونا‌ه‌یک له‌ پ‌و‌حدا نه‌ک له‌ جه‌سته‌دا. له‌ پ‌یگه‌ی یه‌که‌مدا په‌یوه‌ندی به‌ خوداوه هه‌بوو، نه‌ک م‌رو‌ف.

به‌لام خودا له‌ کاردانه‌وه‌ی ئه‌م یاخیبوونه ره‌وشتی و پ‌و‌حیه‌دا، جیهانی ماددی تووشی کاره‌سات و ئازار کرد. بو‌چی؟ بو‌چی جیهانی مادی وه‌ک خۆی به‌ باشی نه‌ه‌یشه‌وه، وه‌ ته‌نها پ‌و‌چی م‌رو‌ف تووشی ئازار بکات، ماده‌م هه‌موو شت‌یک له‌و‌یوه ده‌ستی پ‌یکرد؟

وه‌لام‌یک

ئه‌مه وه‌لام‌ی منه: خودا جیهانی ماددی خسته ژ‌یر نه‌فره‌ته‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ترسییه ماددیانه‌ی که‌وا له‌ ده‌وربه‌رماندا ده‌یینین له‌ نه‌خۆشی و کاره‌سات بو‌مان ب‌یت‌ه و‌ینه‌یه‌کی زیندووی مه‌ترسی گونا‌ه. به‌ واتایه‌کی دیکه، خراپه‌ی ماددی په‌ند‌یکه، یان درامایه‌که، یان تابلۆیه‌که ئاماژه ده‌کات به‌ ده‌ره‌نجامی خراپی یاخیبوون له‌ خودا.

بو‌چی ئه‌مه شت‌یکی گونجاوه؟ ئه‌مه ده‌گونج‌یت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ بارود‌و‌خی

ئېستاماندا لەدوای کەوتن^۱، گوناھ کوێری کردووین، ناتوانین ناشیرینی گوناھکردن دەرھەق بە خودا ببینن و ھەست بە ناشیرینیەکی بەکەین. بە دەگمەن کەسێک خراپی ئەو دەبینێت کەوا شتی دیکە لە خودا بە باشتر دابزێت. کێ خەوی دەزپێت بە ھۆی ئەوێ پڕۆژانە خودای فەرمۆش کردوو و پشتگوێی خستوو یان لێی یاخی بوو؟

بەلام چەندە ھەست بە ئازارە مادییە کامان دەکەین! وە چەند تووڕە دەبین ئەگەر خودا کاریگەری بخاتە سەر جەستەمان! پەنگە تووڕە دەبین لەوێ پڕۆژانە چەندە خودا لە دڵماندا دادەنێن. بەلام با فایرووسی کڕۆنا یێت و ھەرەشە لە جەستەمان بکات، ئەو کاتە تەواوی سەرنجمان لەسەری دەبێت، ئەو وا نییە؟ ئازاری جەستەیی کە پەرنای خودایە کە لێدەدرێت بۆ ئەوێ پێمان بلیت وا شتیکی ھەلە لە جیھاندا ھەیە. نەخۆشی و شیوانەکان وینەییەکن خودا لە جیھانی مادیماندا دەیکێشێت بۆ ئەوێ پێمان پیشانمان بدات لە جیھانی پۆحیدا گوناھ چۆنە.

ئەمە راستە، تەنانەت ئەگەر ھەندێک لە لەخواترستین باوەردارانیش لە جیھان توووشی ئەم نەخۆشی و ئازارانە بن. ئەو کارەساتانەی کەوا خودا دیاری کردوو بۆ ئەوێ پیشانمان بدات گوناھ شایانی چییە و پۆژێک چ حوکمیکی دەدرێت، بەلام بە شیوہیەکی لە پادەبەدەر خراپتر. ئەوانە ھۆشدارین، وە بانگەوازی بە ئاگاھاتنەوہیە کەوا ھۆشداریمان پێدەدات ئەنجامدانی گوناھ لە دژی خودا لە پرووی پەوشیتی و پۆحییەو چەندە ناشیرینە.

با ئەمە وامان لێبکات ھەموومان درک بەو بەکەین ھەلسوکەوتمان بە ناریکی لەگەڵ بەدیھێنەرەکەمان چەندە ناشیرین و خراپە، ئەگەر فەرمۆشی بەکەین و متمانە ی پێ نەکەین و بەقەد چاککردنی قژمان دڵمان لەلای خودا نەبێت.

پێویستمان بەوہیە ئەمە ببینن، ھەستی پێ بەکەین، ئەگەر نا ئاوپ لە مەسیح نادەینەو بۆ ئەوێ داوای پزگاری لێ بەکەین لە ناشیرینی گوناھ. پەنگە ھاوار بەکەین و داوای پزگاری بەکەین لە سزای گوناھ، بەلام ئایا ئەم ناشیرینی پەوشتیە

۱ بڕوانە فەرھەنگۆک - وەرگێڕ.

گوناه ده‌بینین و ږځمان لږی ده‌بیته‌وه، که‌وا سووکایه‌تی به‌خودا ده‌کات؟ نه‌گهر
نه‌مه ږوونه‌دات، هوکاره‌که‌ی نه‌مه نابیت که‌خودا وینه‌یه‌کی زیندووی ږوونمان
پیښدات له‌ئازاری ماددی، وه‌ک ځایروسی کړوڼا. وه‌پاشان، له‌م ږوژانه‌دا خودا به
به‌زه‌ییه‌که‌یه‌وه‌هاوار ده‌کات و پیمان ده‌لږت: به‌ئاگا وهرن! گوناه له‌دژی خودا
ئاوایه؛ خراپ و ناشیرینه، زور له‌ځایروسی کړوڼا مه‌ترسیدارتره.

به‌شی‌حه‌وته‌م

ناردنی‌حوکمی‌خودایی‌دیاریکراو

وه‌لامی‌دووهم

هه‌ندیک‌که‌س‌تووشی‌په‌تای‌فایرۆسی‌کړۆنا‌ده‌بن
وه‌ک‌سزایه‌کی‌دیاریکراوی‌خودا‌له‌سه‌ریان، به‌هۆی
هه‌لۆیست و‌کرده‌وه‌ی‌هه‌له‌یان.

واتای‌ئه‌وه‌نییه‌هه‌موو‌ئازاریک‌به‌هۆی‌که‌وته‌وه‌یه، یان‌له‌ئه‌نجامی‌هاتنی
گونا‌هه‌بۆ‌ناو‌جیهان، هه‌ر‌ئازاریکی‌تاک‌به‌حوکمدانیکی‌تایه‌ت‌داب‌ن‌یت‌له
خودا‌وه‌بۆ‌گونا‌هیکی‌که‌سیی. بۆ‌نونه، ئازاره‌کانی‌ئه‌یوب‌به‌هۆی‌گونا‌هی
که‌سییه‌وه‌نه‌بوو، له‌یه‌که‌م‌ئایه‌تی‌سیپاره‌که‌وه‌ئه‌مه‌ده‌رده‌که‌و‌یت: «پیا‌ویک
هه‌بوو... ناوی‌ئه‌یوب‌بوو، که‌سیکی‌راست و‌بێ‌که‌موک‌وری‌بوو، له‌خواترس
بوو، خۆی‌له‌خراپه‌لا‌ده‌دا» (ئه‌یوب ۱: ۱).

هه‌روه‌ک‌پیشتر‌بینیمان، گه‌لی‌خودا‌ئه‌زمونی‌زۆریک‌له‌سزای‌جه‌سته‌یی
گونا‌هه‌کانی‌ده‌کات. پۆل‌سی‌نێردراو‌به‌م‌شی‌وه‌یه‌باسی‌کردوو:

چونکه‌کاتی‌ده‌ست‌پێکردنی‌لێ‌پرسینه‌وه‌یه‌له‌گه‌لی‌خودا.
ئه‌گه‌ر‌ده‌ست‌پێک‌له‌ئیمه‌وه‌بێت، کو‌تایی‌ئه‌وانه‌چی‌ده‌بێت
که‌گو‌پ‌رایه‌لێ‌په‌یامی‌ئینجیلی‌خودا‌نابن؟ ئه‌گه‌ر‌که‌سی
راست‌ودروست‌به‌زه‌حمه‌ت‌پزگاری‌ببێت، ئه‌ی‌چاره‌نووسی
خراپه‌کار و‌گونا‌ه‌بار‌چۆن‌ده‌بێت؟

(یه‌که‌م‌په‌ترۆس ۴: ۱۷-۱۸)

ئەم ھوكمدانە خودايىيە، بۆ ئەوانەى لە «مالى خودا»ن، بۆ پاكبۈونەوہيە، نەك سزا. كەواتە ھەموو ئازاريك لە دەرەنجامى ھوكميكي تايبەت نيبە لە خوداوہ لەسەر گوناھيكي دياريكراو. بەلام لە لايەكى ديكەوہ، ھەنديك جار خودا نەخۆشى بەكار دەھيئيئ بۆ ھوكمدانى تايبەتى ھەنديك كەس كەوا خودا رەت دەكەنەوہ و خويان دەدەنە دەست گوناھ.

ئەوونەى ھوكمدانى تايبەت لەسەر گوناھى دياريكراو

بروانە دوو ئەوونە لەسەر ھوكمى تايبەت لەسەر گوناھى دياريكراو.

لە بەشى دوازدە لە سپارەى كردارى نيردراوان، ھيروئۆسى پاشا خۆى بە مەزن دانا، وە پيى دا پيى بگوتريت خوداوہەند. «دەستبەجى فرىشتەيەكى يەزدان لييدا، چونكە شكۆى نەدايە خودا، كرمىش لييدا و مرد» (كردارى نيردراوان ۱۲: ۲۳). دەكرئت خودا ئەمە لەگەل ھەر كەسيك بكات كەوا خۆى شكۆمەند بكات، ئەمە وامان ليئەكات سەرسام بين لەوہى زۆريك لە فەرمانرەواكانمان پوژانە بە ھۆى لووتبەرزى و خۆبەزلزانيان لە بەرامبەر خودا و خەلكى نامرن. پشوو دريژى خودا بەزەييەكى گەورەيە.

ئەوونەيەكى ديكە گوناھى ھاوڕەگەزبازييە. لە رۆما ۱: ۲۷، پۆلسى نيردراو دەليئت: «پياوانيش وازيان هينا لە جووتبوونى سروشتى لەگەل ژنانيان و گريان گرت لە ھەوہس بۆ يەكترى. پياو لەگەل پياو بەدرەوشتى دەکرد، جا سزاي تەواوى خراپوونيان لە خوياندا وەرگرت». ئەم «سزاي تەواو» ئەنجاميكي ئازاربەخشە بۆ گوناھەكيان «لە خوياندا».

ئەم «سزاي تەواو» تەنھا ئەوونەيەكە لەسەر ئەو ھوكمدانەى خودا كە لە رۆما ۱: ۱۸ دەبيينين، «لە ئاسمانەوہ توورەيى خودا لە دژى ھەموو خوانەناسى و خراپەكاريەكى خەلك دەردەكەويئت، ئەوانەى بە خراپەكانيان راستى دادەپوژن». وە پاشان، لە كاتيكدە ھەموو ئازاريك ھوكميكي تايبەت نيبە بۆ گوناھيكي دياريكراو، بەلام ھەنديك ئازار بەراستى ھوكميكي تايبەتە.

با خۆمان بېشکین

بەم شېوئە، بە سادەیی ڤایرۆسی کړوڼا سزایه کی پروون نییه له سەر هەر مروڤیک؛ پەنگه باوه پداریک بە هوۍ ڤایرۆسی کړوڼا بمریت زور خوشه و یست بیت، پر له پوچی پیرۆز، کهوا بە مەسیح لیخو شېوونی گونا هه کانن به ده ست هیناوه. به لام پئو یسته هەر یه کیکمان دلۍ خوۍ بېشکینت بو ټه وهی بینین داخوا ئازاره که مان حوکمدانی خودایه له سەر هه لسوکه وتمان یان نا.

ټه گەر هاتووینه ته لای مەسیح، ټهوا دلنیا ده بین له وهی ئازاره که مان حوکمدانیک نییه بو سزا له خوداوه. وه ده توانین له مه دلنیا بیننه وه؛ له بهر ټه وهی عیسا گوتی: «ټه وهی گوۍ له وشه کهم بگریت و باوه پ بهینت به وهی ناردوومی ژيانی هه تاهه تایی ده بیت و حوکم نادریت، به لکو له مردنه وه بو ژيان گواستراوه ته وه» (یوحنا ۵: ۲۴). ټه وانە ی له عیسا ی مەسیح دان هیچ حوکمدانیکیان له سەر نییه (پوما ۸: ۱). بەم شېوئە ته مبی کردن، نه ک حوکمدان و له ناو بردن: «چونکه ټه وهی یه زدان خوشی بوۍ ته مبی ده کات، هه روه ها هەر یه کیک وه ک پۆله ی خوۍ وه ریگریت، به گوچان لی ده دات» (عیرائیه کان ۱۲: ۶).

به شی هه شته م

بانگه وازی ئاماده یی بو هاتنی دووهم

وه لامي سییه م

فایروسی کرۆنا بانگه وازیکی خودایه بو به ئاگاهاته وه مان
بو هاتنی دووهمی مه سیح.

له گه ل ئه وهی میژووی کلیسا پره له و پیشینیانیهی که ده رباره ی کۆتایی جیهانن
و نه هاتونه ته دی، ئه و هاتنی دووهمی عیسای مه سیح هیشتا هه ر راستیه. کاتییک
عیسا به ره و ئاسمان چوو فریشته که گوتی: «ئه ی جه لیلیه کان، بوچی پاره ستاون
سهیری ئاسمان ده که ن؟ ئه م عیسایه، که له نیوتاندا بو ئاسمان به رزکرایه وه، چون
بینیتان ده چوو ئاسمان، ئاواش دیته وه» (کرداری نیردراوان ۱: ۱۱).

وه عیسا له کاتی هاتنی دووهمی، حوکمی جیهان ده دات:

کاتییک کوپی مروڤ به شکۆمه ندی خۆیه وه دیته وه و هه موو
فریشته کانیش له گه لیدان، له سه ر ته ختی شکۆمه ندیی خۆی
داده نیشت. هه موو نه ته وه کان له به رده می کۆده بنه وه و
ئه ویش له یه کتریان جیا ده کاته وه، وه ک چون شوان مه ر له
بزن جیا ده کاته وه.

(مه تا ۲۵: ۳۱-۳۲)

ئه و که سانه ی ئاماده نین بو دیداری مه سیح، له پر تووشی ئه و پرۆژه ده بن:

ئاگاداری خۆتان بن، نه وه ک دلتان له سه ر رابواردن و

سەرخۆشى و خەم و خەفەتى ژيان بێت و ئەو پڕۆژە لەناکاو
وەک تەلە بەسەرتاندا بدات.

(لوقا ۲۱: ۳۴)

ژانی لەدایکبوون

عیسا گوتی کەوا نیشانە ھەیە بۆ ھاتنی ئەو -وەک جەنگ و برسییتی و
زەمینلەرە (مەتا ۲۴: ۷)- وە بەم نیشانانەى گوت «ژان [ژانی لەدایکبوون]» (مەتا
۲۴: ۸). ئەمە زەوى وەک ژتیک وینا دەکات لەسەر ژانی مندالبوون بێت، ھەول
دەدات جیھانى نوێ لەدایک بێت، کە عیسا بە ھاتنی دەیهێت.

پۆلس ھەمان ئەم وینەى لە پۆما ۸: ۲۲ بەکارھێناوە، ئەم ئازارانەى خستۆتە
پال ھەموو ئازار و نالەى کى ئەم سەردەمە، یان ھەموو ناخۆشى و کارەسات و
نەخۆشیەک (وەک ڤایروسی کڕونا). وە گوتی ئیمە، ئیمەى باوەردار، نەخۆشى
بەشیکی لە ژانەکانى ئەم جیھانە. ئیمە بە پەرۆشەو چاوەرپێی کپینەو
جەستەمانین لە کاتى ھاتنى عیسا، ئەو کاتەى مردوووان ھەلدەستینیتەو،
جەستەى کى نوێى شکۆمەندمان پێدەدات (ڤیلیپی ۳: ۲۱).

کە خودى بەدیھێنراو لە کۆیلایەتى گەندەلى ئازاد بکریت
تاكو ھاوبەش بێت لە سەربەستى شکۆمەندى مندالانى خودا.
دەزانین ھەموو بەدیھێنراوان ھەتا ئیستا بەیەكەو دەنالیین
و ژانیان گرتوو. تەنھا ئەمە نا، بەلكو ئیمە کە یەكەمین
بەرھەمى پۆحى پیرۆزمان وەرگرت، لە ناخماندا دەنالیین و بە
پەرۆشەو چاوەرپێی لەخوگرتنەوین، واتا پرزگاریی جەستەمان.
(پۆما ۸: ۲۱-۲۳)

ئیشک بگرن!

ئەمە بیرۆکە کە یە کەوا دەمەویت بیخەمە پوو: عیسا دەیهویت ژانەکان ئەزموون
بکەین (لەوانەش ئازارەکانى ڤایروسی کڕونا) تاوێكو ئەو ھەمان بەبیر بەییتەو کەوا

عیسا دیت، وه پپوئیستمان به ئامادهیی ههیه: «کهواته ئیوهش ئاماده بن، چونکه کورپی مروڤ له کاتیکدا دیته وه که بیرى لى ناکه نه وه» (مهتا ۲۴: ۴۴).

ناچار نیت کات دابنیت بو دیاریکردنی بهرواری دیاریکراو بو ئه وهی قسه کانی عیسا رڤد وهربگریت. قسه ی عیسا پرونه و پچ و په نای تیدا نییه: «کهواته ئاگاداربَن و ئیشک بگرن، چونکه نازانن که ی ئه و کاته دیت... ئیشک بگرن، چونکه نازانن که ی گه وهی مآل ده گه ریته وه،... جا ئه وهی به ئیوهی ده ئیم، به هه مووانی ده ئیم: ئیشک بگرن!» (مهرقوس ۱۳: ۳۳-۳۷).

په یامه که ته و او پرونه: ئیشک بگرن! ئیشک بگرن! ئیشک بگرن! ژانه کانی جیهانی سروشتی ئامانجیان ئه وهیه ئه م په یامه مان پی بگه یه نن. به لام به داخه وه، چه نه ده خه لک ئیشکیان نه گرتووه! له گه ل هه موو چالاکی و وروژانه کانیان، له خه ویکی قوول دان سه باره ت به هاتنی عیسا ی مه سیح. مه ترسییه کی گه وهیه. وه ڤایروسی کرپونا بانگه وازیکی به به زه ییه وهیه بو ئه وهی خو مان ئاماده بکه ین. ئاماده بو ومان واتا بیینه لای عیسا ی مه سیح، وه لیخو شبوونی گونا هه کا مان به ده ست به ینین، له ژیر پروناکیه کهیدا برۆین. ئه و کاته، له ئیو ئه و که سانه داین:

له تاریکیدا نین تا کو ئه و رۆژه وه ک دز له نا کاو بیته سه رتان، چونکه هه مووتان رۆله ی پروناکی و رۆژن... کهواته ئیمه وه ک خه لکی دیکه ناخه وین،... به لکو با ئیشک بگرین و وریابین، چونکه ئه وانه ی ده خه ون به شه و ده خه ون و ئه وانه ی سه رخو ش ده بن به شه و سه رخو ش ده بن. به لام ئیمه ی رۆله ی رۆژ با وریا بین و زریی a با وه ر و خو شه ویستی له بهر بکه ین و هیوا ی رزگاری وه ک کلاوی ئاسنین له سه ر بکه ین، چونکه خودا ئیمه ی بو توو په یی ده ستنیشان نه کردووه، به لکو بو به ده سه ته ینانی رزگاری له رڤگه ی عیسا ی مه سیحی خا وه ن شکو مانه وه، ئه وه ی له پیناوی ئیمه دا مرد، تا کو ئه گه ر به خه بهر بین یا خود نو ستوو، له گه ل ئه و بژین.

(یه که م سالو نیکی ۵: ۴-۱۰)

به شی نۆیه م

دووباره ریکخستنه وه مان له گه ل

به ها هه تاهه تاییه که ی مه سیح

وه لامي چواره م

فايرۆسى كړؤنا بانگه وازيكي گه واره ئاسايه له
خوداوه، داوا له هه موومان ده كات بو تۆبه كردن
و دووباره ريكخستنه وه ی ژيانمان له گه ل به های
هه تاهه تایى مه سیح.

هه ر فايرۆسى كړؤنا له خويدا بانگه وازيكي ناوازه نيبه بو تۆبه كردن، به لكو
له راستيدا هه موو كاره ساته سروشتيه كان بانگه وازی ئازار به خش و به به زه يين بو
تۆبه كردن، لافاو و برسيتيتي و هيژشى كولله و شه پۆلى تسونامى يان نه خوشى.
ئهمه له وه لامي عيسا بۆمان پروون ده بيتته وه له (لوقا ۱۳: ۱-۵)، له وه لامي
ئهو پرسياره ی سه باره ت به كاره ساتيک ليى كرا:

هه ر له و كاته دا هه نديك له وى بوون، باسى ئهو جه ليليانه يان
بو عيسا كرد كه پيلاتۆس خوينى له گه ل قوربانييه كانيان
تيكه لاو كرد. عيسا وه لامي دايه وه: «وا ده زانن ئهو جه ليليانه
له هه موو جه ليلييه كانى ديكه گوناها بتر بوون، چونكه به م
شيويه ئازاريان چيژت؟ پيتان ده لييم: نه خير، به لام ئه گه ر
تۆبه نه كه ن هه مووتان به و شيويه له ناوده چن. يان ئهو
هه ژده كه سه ی له سيلوام قولله كه يان به سه ردا كه وت و

كوشتنى، له هه موو دانىشتووانى ئۆرشه لىم گوناھبارتر بوون؟
من پىتان دەلىم: نه خىر، به لام ئەگەر تۆبه نه كەن هه مووتان
بهو شىوهيه له ناوده چن.»

پىلاتۆس كه سائىكى كوشت له په رستگادا خهريكى په رستش بوون، ههروهها
له سىلوام تاوه رىك پوخا، بووه هوى كوشتنى ههژده كهس له وانهى له وى بوون.
يه كىك له كاره ساته كان له ئەنجامى خراپهى خه لك بوو، له كاتىكدا كاره ساته كهى
دىكه ته نها پرووداوىك بوو، وهك ئەوهى دياره.

واتاى كاره سات - له لای تۆ

كۆمه له خه لكه كه وىستيان له عىساوه واتاى ئەو پرووداوانه بزانن، وه داخوا
كارىكى حوكمدانى خودايه له خوداوه له سه ر گوناھىكى ديارىكراو. به لام وه لامى
عىسا سه رسوپه پنه ر بوو؛ له م دوو كاره ساته وه واتايه كى پىگوتن كه وا په يوه ندى
به هه مووانه وه هه بوو، نهك هه ر ئەوانهى مردن، گوتى: «نه ئەوانهى پىلاتۆس
كوشتنى، وه نه ئەوانهى كهوتنه ژىر تاوه ره كه، له ئىوه گوناھبارتر نىن.»

ئىوه؟ بوچى عىسا لىره دا بابتهى گوناھى ئەوانى وروژاند؟ خه لكه كه داواى پاى
ئەويان نه كرد بوو له سه ر گوناھه كانيان. ئەوان ده يانوىست بارودۆخى خه لكى دىكه
بزانن. ده يانوىست بزانن ئەم كاره ساتانه بو قوربانىيه كان چىن، نهك بو ئەوان.

ئەمه واى كرد وه لامى عىسا سه رسوپه پنه ر بىت. له كرۆكدا، گوتى كه
واتاى ئەم كاره ساتانه بو هه مووانه. په يامه كهش ئەوهيه: «تۆبه بكەن، ئەگىنا
له ناوده چن»، دوو جار دووپاتى ده كاته وه: «ئەگەر تۆبه نه كەن هه مووتان بهو
شىوهيه له ناوده چن» (لوقا ۱۳: ۳)، «به لام ئەگەر تۆبه نه كەن هه مووتان بهو
شىوهيه له ناوده چن» (۱۳: ۵).

بانگه وازىكى به به زه يى كه هيشتا كاتى ماوه

عىسا لىره دا چى كرد؟ سه رنجى خه لكى ئاراسته ده كرد. ئەو سه رنجه ي كه وا
پالى بهو خه لكه وه ناوه ئەم پرسىاره له عىسا بكەن. سه رسام ببوون له وهى

خه لکی بهو دلپه قیه وه کوژران. به لام عیسا گوتی، «دهمه ویئت سه رسام بین له بهر نه وهی ئیوه له نیو نهو خه لکه نه بوون کهوا کوژراون یان که وتوونه ته ژیر تاوهره که. له راستیدا، نه گهر تۆبه نه کهن، پوژیک به خوستان تووشی حوکمدانیکی ئاوا ده بن».

به پشتبهستن بهمه، ده توانین بگهینه ئەم ده ره نجامه ی خودا له نیو ئەم کاره ساتانه دا په یامیکی به به زه ییمان ئاراسته ده کات، که نه وهیه: ئیمه هه موومان گونا بهارین، به ئاراسته ی ویرانیدا ده چین، کاره ساته کان ته نها بانگه یشتیکی به به زه یین له خوداو به ئوه ی هه تا کاتی ماوه تۆبه بکه یین و پرگار بین. عیسا سه رنجه که ی له سه ر مردووان لادا بو سه ر زیندووان، به کورتی گوتی: «پیویسته باسی مردووان نه که یین، به لکو باسی ئیوه بکه یین. ئەمه گرنگتره؛ نه وهی به سه ر نه وان هات په یوه ندی به ئیوه وه هه یه. گه وه ترین کیشه یان له گونا هه ی نه واندا نییه، به لکو له گونا هه ی ئیوه دایه». وه پیم وایه له م په تایه ی فایروسی کرپونادا ئەمه یه په یامی خودا بو جیهان. بانگه یشتی جیهان ده کات بو تۆبه کردن هه تا کاتی ماوه.

تۆبه کردن واتای چیه؟

با وردتر بین. وشه ی تۆبه واتای چیه؟ نهو وشه یه له په یمانی نویدا واتای گوڕینی دل و هزره، گوڕینیکی پروکه شی نییه له را، به لکو گوڕانیکی ناوه کیی قووله، وامان لیده کات درک به به هه ی راسته قینه یی خودا و عیسا ی مه سیح بکه یین و ریژی لی بگرین. عیسا به م شیوه یه وه سفی ئەم گوڕانه ی کردووه:

«عیسا پپی فهرموو: به هه موو دل و به هه موو گیان و له هه موو بیرتانه وه یه زدان ی په روه ردگار تان خوشبو ی.» (مه تا ۲۲: ۳۷)

«نه وهی باوک یان دایکی له من زیاتر خوشبو ی، شایانی من نییه. نه وهی کوڕ یان کچی له من زیاتر خوشبو ی، شایانی من نییه.» (مه تا ۱۰: ۳۷)

به واتایه کی دیکه، گرنگترین گوڕان له دل و هزر که داوای تۆبه کردنی لی

ده کړیت تهو هیه ریز له بهای خودا بگرین، وه له تهواوی بوومانه وه پییه وه په یوه ست بین، هه روه ها ریز له بهای عیسا بگرین، له هر په یوه ندیه کی دیکه زیاتر پییه وه په یوه ست بین.

بۆچی عیسا به ویرانبوون هه پرده شه مان لی ده کات؟

ئهو هوکاره ی که مه سیح گوتی ئه گهر ئیمه تۆبه نه کهین هه موومان به هه مان شیوه له ناو ده چین تهو هیه ئیمه هه موومان که نجینه ی خودامان گوړپوه به شتیک که زیاتر له خودامان خوښده ویت (رؤما ۱: ۲۲-۲۳)، هه موومان به شیوه یه که مامه له مان له گه ل عیسا کردووه به جوړیک که مترمان داناوه له پاره و خوښگوزهرانی و برادر و خیزان. ئهو هوکاره ی وا ده کات هه موومان شایسته ی له ناوچوون بین ئهو یاسایانه نین که پیشیلان کردووه، به لکو له بهر تهو هیه زیده په ویمان کردووه له بهای بیسنووری خودا له عیسا ی مه سیحدا.

به ئاگاهاته وه له بزارده خو کوژی به کامان

تۆبه کردن و اتا به ئاگا بیینه وه له وه ی ته نه که مان له زیر به باشر داناوه، وه بناغه ی لم باشر له بهرد، وه یاری کردن له نیو چلکاوی ئاوه پو له بهرام بهر به سه بردنی پشوو له که ناری ده ریا. سی ئیس لویسی نووسه ر نووسیویه تی:

«ئیمه بوونه وه ری دلناسکین، کاتیک خوشیه کی بی سنوورمان بو پیشنار ده کړیت به خواردنه وه و سیکس هه لده خه له تین و فریو ده خوین. ئیمه وه که مندالکی نه فامین له گه ره کیکی هه ژار به رده وام هه ز ده کات به قور نان دروستبکات، له بهر ئه وه ی ناتوانیت ئه ندیشه ی واتای ئه وه بکات که به سه بردنی پشوو له که ناری ده ریا چییه. له راده به دهر به که م پازی ده بین.»^۱

jC. S. Lewis, "The Weight of Glory," in The Weight of Glory and Other Addresses (1949; repr., New York: Harper, 2009.26.)

«ئەو خۆشییە بۆسنوورە» کەوا لوئیس باسی دەکات ئەوەیە بێننی بەهای مەسیح و جوانی و مەزنییە کە ی ئەزموون بکەین، وە چێژی لێ وەر بگرین و باسی بکەین.

پالنه‌رمان بۆ پشته‌ستن به مەسیح

ئەوێ خودا بە هۆی ڤایروسی کڤونا دەیکات ئەوەیە کە بە وێنەییەکی ڤوون و ئازار بەخش پیمان پێشان دەدات هیچ شتێک لەم جیهانە ئەم ئارامی و تیرییەمان پێ نابەخشێت کەوا لە مەزنی و بەهای بێ سنووری مەسیحدا دەیدۆزینەوێ. ئەم پەتا جیهانییە ئازادی جوولە و کارکردن و پەییوەندی ڤوبەڤوی لەگەڵ کەسانی دیکە لێ سەندووین، هەروەک ئارامی و هەسانەوێمانی لێ سەندووێ، لەوانەییە لە کۆتاییدا ژیانیشمان لێ بستێت.

خودا تووشی ئەم جوړە کارەسانەمان دەکات بۆ ئەوێ پالمان بنیت بۆ پشته‌ستن به مەسیح. بە دەربرینیکی دیکە، خودا لە بەلادا دەرڤەتێک دروست دەکات بۆ ئەوێ مەسیح پێشکەشی جیهان بکات؛ لەبەر ئەوێ کاتێک مەسیح لەنیو ئازاردا خۆشیمان دەپاریژێت مەزنی بۆسنووری مەسیح زیاتر دەرەوشێتەوێ.

به‌خشی بیهیوایی

لەگەڵم بیر بکەوێ، بۆ نموونە، بۆچی خودا پۆلسی گەیانده ئاستێک کە تێیدا لە ژیان بیهیوا بوو:

خوشکان و برایانم، نامانەوێت ئەو تەنگانەییە لە ئاسیا بەسەرمان هات لەلاتان شاراوێت، کە زۆر قورس بوو و لە سەر ووی توانامانەوێ بوو، هەتا ئەوێ لە ژیان بیهیوودە بووین. بێگومان هەستمان دەکرد حوکمی مردنمان بۆ دراوێ، تاکو پشت بە خۆمان نەبەستین، بەلکو بەو خوداییە مردووان هەلده‌ستێنێتەوێ.

(دووهم کۆرنسۆس ۱: ۸-۹)

پۆل‌س پێی وا نەبوو ئەم ئەزموونەیی بیهیوایی لە ژیان لە شەیتانەوێ یان

هه پره مه کی بێت، به لکو وای بینیوه کهوا مه به ست و ئامانجی ههیه، ئهم مه به ستهش مه به سستی خودایه؛ ئهم ئه زموونهی کهوا هه پره شه بوو بۆ ژيان «تاکو پشت به خۆمان نه به ستین، به لکو بهو خودایه ی مردوووان هه لده ستی بتهوه» (دووهم کۆرسۆس ۱: ۹).

په یامی فایرۆسی کرۆنا ئه مه یه: واز به یێن له پشت به ستن به خۆتان و ئاور له خودا بده نه وه. ته نانهت ناتوانن **پێگری** له مردنیش بکهن، به لام خودا ده توانیت مردوو **زیندوو بکاته وه**. وه به دنیاییه وه «پشت به ستن به خودا» واتای ئه وه نییه باوه پداران ده سته تال بن. هه رگیز باوه پداران ده سته تال نین. به لکو واتا بناغه ی هه ر شتیک که ده یکه ن فونه و ئامانجه که ی خودا بێت. هه رو هک پۆلس ده لیت: «به لکو من له هه موو نێردراوانی دیکه ماندووتر بووم، به لام من نا، به لکو نیعمه تی خودا بوو که له گه لمدایه» (یه کهم کۆرسۆس ۱۵: ۱۰).

واتای درک

با پێکه وه بیر له م درکه ئازار به خشه بکهینه وه کهوا خودا تووشی جهسته ی پۆلسی کردوو ه:

بۆ ئه وه ی به گه وره یی ئه و بینانه ی بۆم ئاشکرا کران لووت به رز نه بم، له جهسته دا درکێکم درای، وه ک ئه وه ی له لای نه شه ی تانه وه نێردرایت تاکو ئازارم بدات، تاکو لووت به رز نه بم. بۆ ئه مه سێ جار له عیسا ی خاوه ن شکۆ پارامه وه له کۆلم بکاته وه، به لام پێی فهرمووم: «نیعمه تی منت به سه، چونکه هیژی من له لاوازی دا ته واو ده ییت.» بۆیه به و په ری شادییه وه شانازی به لاوازی مه وه ده کهم، تاکو هیژی مه سیح بێته سه رم. (دووهم کۆرسۆس ۱۲: ۷-۹)

پۆلس راگه یاندنی مه زن پێدرا بوو. وه له کاتیکدا خودا له مه دا مه ترسی لووت به رزی بینی، وه شه ی تان مه ترسی راستی و خوشیی بینی. به لام خودا پیلانه کانی شه ی تانی جله و گیر کرد، به جوړیک شه ی تان پێی وابوو که شایه تیدانی

پۆلس دەشیۆنییت، بەلام لە راستیدا ساکاری و خوشحالی بە پۆلس بەخشی. پۆلس تووشی درکیک بوو لە جەستەدا، «فریشتە [یان نێردراو] شەیتان»، بەلام لە راستیدا نێردراوی خودا بوو. هەرچەندە ئێمە سروشتی ئەو درکە نازانین، باش دەزانین کە ئەم درکە ئازار بەخشن، وە پۆلس سێ جار نزا دەکات بۆ خودا بۆ ئەوەی ئەم درکە لە کۆڵ بکاتەوه.

بەلام خودا ئەمە ی نه کرد؛ لەبەر ئەوەی لەم ئازارەدا مەبەستی هەبوو: «چونکە هیزی من لە لاوازییدا تەواو دەبێت» (دووهم کۆرنسۆس ۱۲: ۹). مەبەستی بوو کەوا بە هۆی باوەری پۆلس و خوشییه چەسپاوەکە، مەسیح بدروەشیتهوه، زۆر زیاتر و باشترە لە تەندروستییه کە پۆلس. کاردانەوهی پۆلس چی بوو لە بەرامبەر ئەم مەبەستە؟ «بەوپەری شادییهوه شانازی بە لاوازییهوه دەکەم، تاکو هیزی مەسیح بێتە سەرم» (دووهم کۆرنسۆس ۱۲: ۹).

بە خوشحالییهوه! ئەمە چۆن دەبێت؟ بۆچی پۆلس ئامادیه بۆ ئەوەی بە خوشحالییهوه درکەکە قبوڵ بکات؟ لەبەر ئەوەی ئامانجی مەزنی لە ژیان ئەوه بوو مەسیح لە جەستەیدا شکۆمەند بێ، لە ژیانی بێت یان لە مردن (فیلیپی ۱: ۲۰). ئەمە سەرچاوەی خوشی و خوشحالی پۆلس بوو، کە جوانی مەسیح ببینی، وە بەهاکە بە گەنجینهی بەهاداری بزانی، وە بە خەلکی جیهانی پیشان بدات کەوا عیسا گەنگترە لە تەندروستی و ژیان. هۆنراوەیهکی خوش ههیه به ناویشانی «درکیک» (The Thorn)، کەوا لە لایەن مارتا سنیل بیکۆلسۆن نووسراوه، کەوا لە نیوان سالانی ۱۸۹۸ و ۱۹۵۳ ژیاوه، بەم وشانە کۆتایی بە هۆنراوه کە دەهینییت:

«فیربووم کەوا بەبێ ئەم نیعمەتە زیادهیه درک نابەخشیت،

ئەو درک دەبەخشیت بۆ ئەوەی ئەم پەردەیه لابدات کە
روخساری دەشاریتەوه».

لە دۆران، بردنەوه

پۆلس دۆرانی قبوڵ کرد، لەبەر ئەوەی لە دۆراند، زیاتر و زیاتر مەسیحی بەدەستەهینا:

لهمهش زیاتر هه موو شتیک به زیان دهزانم له بهر بهرزی
 بهه های ناسینی عیسای مه سیحی خاوه ن شکۆ. له پیناوی
 ئه ودا هه موو شتیکم له دهست دا و هه موو ئه و شتانه م به
 زبڵ دانا، بو ئه وهی مه سیح به دهست بهیتم.
 (فیلیپی ۳: ۸)

که واته ئه مه واتای تۆ به کردنه: گۆرانیک له دڵ و هزر ئه زموون بکهین، که وا
 گه نجینه ی خودا له مه سیحدا له ژیا ئمان به هادارتره. «له بهر ئه وهی خۆ شه ویستییه
 نه گۆر په که ت له ژیا ن باشتره، لیوه کانم ستایش ت ده که ن» (زه بووری ۶۳: ۳).
 ئه مه با وه پری پۆ لس بوو، ئه مه بو مردن و بو ژیا ن راسته قینه بوو. له ژیا ندا،
 له بهر ئه وهی مه سیح خۆ شی هه موو چیژیکه، وه له هه موو خۆ شییه ک باشتره.
 وه له مردندا؛ له بهر ئه وهی «تیر بوون له شادی له ئاماده بوونتدایه، خۆ شحالی
 هه تاهه تای ی له لای دهسته راستی تۆ دایه» (زه بووری ۱۶: ۱۱).

په تای کړۆ نا ئه زموونی له دهستدانه - له ساده ترین له دهستدانی ئامرازه کانی
 حه سانه وه، هه تا گه وره ترین له دهستدانی خودی ژیا ن. ئه گه ر توانی مان نه ینی
 خۆ شی پۆ لس بزانی ن، ئه وا ئه م له دهستدانه تیده په پڕین و به سه رکه وتن هه ژمیری
 ده کهین. خودا ئه مه به جیهان ده لیت: تۆ به بکه ن، ژیا نتان پیک به نه وه و
 بیگ ونجین له گه ل شایسته یی مه سیح.

به شی ده یه م

ئه نجامدانی کاری چاک له نیو مه ترسیدا

وه لامي پینجه م

فایرۆسی کرۆنا بانگهێشتی خودایه بو گه له که ی
له پیناو زالبوون به سه ر خوویستی و ترس، وه کاری
خۆشه ویستی چاکه په یه وه بکه ن که وا به خو شی و
ئازایه تیه وه خودا شکۆمه ند ده کات.

عیسا شوینکه وتووانی خو ی فی رکرد و گو تی: «با ئیه وش پرووناکی تان بو خه لک
بدره وشیته وه، تا کو کرداره باشه کانتان ببینن و ستایشی باوکتان بکه ن که له
ئاسمانه» (مه تا ۵: ۱۶). ئه وه ی زۆربه ی کات تیبینی ناکه ی ن ئه وه یه که خو یی
زه وی و پروناکی جیهان بین و به شی وه یه ک زیاتر سو یڕ و پروونا کتر بین، له بهر
ئه وه ی ته نانه ت له ناو ته نگانه و ئازاری شدا ده ییت کاری چاک ئه نجام بدری ت.

دره وشانه وه له ناو تاریکایی مه ترسیدا

عیسا ده لیت: «خۆزگه ده خوازیت به ئیه کاتی ک خه لکی جنیوتان پیده ده ن
و ده تانچه وسیننه وه، له بهر من هه موو جو ره بوختانی کتان بو هه لده به ستن.
دلخۆش و شادمان بن، له بهر ئه وه ی له ئاسمان پاداش تان گه وره یه» (مه تا ۵:
۱۱-۱۲). پاشان راسته وخۆ ده لیت: «ئیه خو یی زه وین... ئیه پرووناکی جیهانن»
(مه تا ۵: ۱۳-۱۶).

ته نه ا کاری چاک نییه که وا تام و پرووناکی زیاتر ده کات بو باوه پداران به
مه سیح، به لکو ئه نجامدانی کاری چاکه یه له نیو مه ترسیدا. خه لکانی کی زۆر که

باوهرپیشیان به مهسیح نییه کاری چاک ده‌کهن، به‌لام به ده‌گمهن خه‌لکی به هو‌یه‌وه خودا شکۆمه‌ند ده‌کهن.

راسته ئه‌و مه‌ترسییه‌ی له به‌شی پینجه‌می مه‌تا هاتووه چه‌وسانه‌وه‌یه، نه‌ک نه‌خۆشی. به‌لام هه‌مان بنه‌مایه. ئاماژه‌یه بۆ کاری خۆشه‌ویستی له‌نیو مه‌ترسیدا، جا ئه‌گه‌ر نه‌خۆشی بێ یان چه‌وسانه‌وه، زۆر به‌پوونی ئاماژه ده‌کات بۆ ئه‌و راستیه‌ی که ئه‌م کارانه به‌هیوا له‌خوداوه پشتگیری ده‌کړین. بۆ نمونه، عیسا گوتی:

به‌لکو ئه‌گه‌ر میواندارییه‌کت کرد، هه‌ژار و په‌که‌وته و شهل
و کویر بانگه‌یشت بکه. خۆزگه‌ت پێ ده‌خوازێ، چونکه
نیانه پاداشت بده‌نه‌وه، تۆش له‌هه‌ستانه‌وه‌ی راستودروستان
پاداشت ده‌دریته‌وه.

(لوقا ۱۴: ۱۳-۱۴)

هیوا به‌خودا سه‌باره‌ت به‌دوای مردن («تۆش له‌هه‌ستانه‌وه‌ی راستودروستان پاداشت ده‌دریته‌وه») ئه‌مه‌یه که‌وا پشتیوانی و پشتگیری له‌کاری چاک ده‌کات، که‌وا چاوه‌ڕێی هیچ پاداشتی‌ک ناکات له‌م جیهانه‌دا. هه‌مان کار جیه‌جی ده‌بێت له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ چاکه‌ی ده‌مانخاته مه‌ترسییه‌وه، به‌تایه‌تی مه‌ترسی مردن.

چۆنیه‌تی په‌یره‌وکردنی فێرکردنی عیسا له‌لایه‌ن په‌ترۆس

په‌ترۆسی نێردراو، له‌هه‌ر نووسه‌ریکی دیکه‌ی په‌یمانی نوێ زیاتر باسی فێرکردنی عیسا کردووه ده‌رباره‌ی کاری چاک:

با له‌نیو بی‌باوه‌رانه‌دا په‌هوشتان باش بێت، تاكو كاتیک بوختانتان
پێ ده‌کهن گواپا ئێوه به‌دکارن، کرده‌وه چاکه‌کانتان بینن و
له‌پوژی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خودا، ئه‌وانیش خودا شکۆدار بکه‌ن.

(یه‌که‌م په‌ترۆس ۲: ۱۲)

هه‌روه‌ها، په‌ترۆس بیرۆکه‌ی کاری چاک‌ی خسته‌پوو که له‌نیو مه‌ترسیدا ئه‌نجام

دهدریت و گوتی: «بۆیه ئهوانه ی به گویهره ی خواستی خودا ئازار دهدرین، با خویان بدنه دهست به دیهینه ری دلسۆز و بهردهوام بن له چاکه کاری» (یه کهم په ترۆس ۴: ۱۹). به واتایه کی دیکه، پږی مه ده ئه گهری بوونی ئازار پږیگریټ لئ بکات له ئه نجامدانی کاری چاکه.

مه سیح مرد بۆ ئه نجامدانی کاری چاک له نیو مه ترسیدا

په ترۆس ئهم جوړه نوږیه ی ژیا نی به مردنی عیساوه به ستاوه ته وه له پیناو گوناوه کاغانان: «مه سیح] ئه وه ی خودی خو ی له له شیدا له سه ر دار گوناوه کاغانی هه لگرت، تا کو سه باره ت به گوناوه بهرین و بۆ پاستودروستی بژین» (یه کهم په ترۆس ۲: ۲۴). به هو ی مه سیح، باوه پداران گوناوه ده مرینن، دهست ده کهن به کاری پاستودروست.

پۆلس هه مان په یوه ندی ده رده خات له نیوان مردنی عیسا و دلگه رمی باوه پداران بۆ کاری چاک، ده لیت: «مه سیح] ئه وه ی بۆ ئیمه خو ی به ختکرد، تا کو له هه موو سه ریچییه ک به انکرپته وه و گه لکی تاییه ت بۆ خو ی پاک بکاته وه، دلگه رم بۆ چاکه کاری» (تیتۆس ۲: ۱۴).

به م شیویه، پۆلس پرونی کرده وه که ئهم کاره چاکانه ئاراسته ی باوه پداران و بیباوه پانیش کراوه: «ئینجا هه تا ده رفه تمان هه یه، با چاکه له گه ل هه مووان بکه یین، به تاییه تی له گه ل خیزانی باوه پداران» (گه لاتیا ۶: ۱۰)، «ئاگادار بن پاداشتی خراپه به خراپه مه دهنه وه، به لکو هه میشه هه ول بدن بۆ یه کتری و بۆ خه لکی دیکه ش باش بن» (یه کهم سالونیک ی ۵: ۱۵).

مه سیح له چاکه ی مه ترسیداردا شکۆمه نده

ئامانجی سه ره کی که خودا بۆ گه له که ی دیاری کردووه ئه وه یه که وا مه زنییه که ی شکۆدار بکه ن، وه عیسا ی مه سیحی کوږه که ی پایه دار بکه ن، «بۆیه ئه گه ر خواردتان یان خواردتانه وه یان هه ر شتیکتان کرد، هه موو شتیکی بۆ شکۆی خودا بکه ن» (یه کهم کورنسو س ۱۰: ۳۱)، «به په رو شه وه چاوه پروان و ئومیده وارم...

هه‌میشه مه‌سیح له جه‌سته‌مدا پایه‌دار بی‌ت، ئه‌گهر به‌ ژیان بی‌ت یان به‌ مردن» (فلیپی ۱: ۲۰). ئامانج ئه‌وه‌یه له هه‌موو شتیکدا خودا شکۆدار بی‌ت، وه له مردن و ژیانیش مه‌سیح پایه‌دار بی‌ت. ئه‌مه‌یه ئامانجی خودا له ژیا‌نی مرو‌فدا.

به‌م شی‌وه‌یه، یه‌کیک له مه‌به‌سته‌کانی خودا له فایرو‌سی کر‌پونا ئه‌وه‌یه گه‌له‌که‌ی زالب‌ن به‌سه‌ر خو‌ویستی و ترس، وه له کاتی مه‌ترس‌یشدا کاری چاکه بکه‌ن. باوه‌رداران زیاتر هه‌ز به‌ داب‌ینکردنی پ‌یویستییه‌کان ده‌که‌ن نه‌ک به‌ هه‌سانه‌وه؛ وه خو‌شه‌ویستی نه‌ک هه‌ستکردن به‌ ئارامی. رزگارکه‌ره‌که‌مان ئاویه، هه‌ر له‌پ‌یناو ئه‌مه‌شدا مرد.

نمونه‌یه‌ک له کل‌ی‌سای یه‌که‌مین

ر‌ۆدنی ستارک له کت‌یبه‌که‌ی به‌ ناو‌نیشانی «سه‌رکه‌وتنی باوه‌ر به‌ مه‌سیح» باسی ئه‌وه ده‌کات بنه‌مای باو له سه‌ده‌کانی سه‌ره‌تای کل‌ی‌سای مه‌سیحی ئه‌وه‌یه «خو‌شه‌ویستی مه‌سیحیانه و کاری خ‌یرخوازی پ‌یویسته له سنووری خ‌یزان ت‌یپه‌ر‌پ‌ت، به‌ل‌کو ته‌نانه‌ت له سنووری بازنه‌ی باوه‌ردارانیش ت‌یپه‌ر‌پ‌ت، ده‌بی‌ت بگاته هه‌موو خاوه‌ن پ‌یویستییه‌ک».^k

له سالانی ۱۶۵ و ۲۵۱ زایینی ئیمپراتۆریه‌تی ر‌ۆمانی تووشی دوو په‌تا بوو. وه له ده‌ره‌وه‌ی کل‌ی‌سای مه‌سیحی، ه‌یچ بنه‌مایه‌کی ر‌ۆشن‌بیری یان ئایینی نه‌بوو بانگه‌شه‌ی میهره‌بانی بکات. «باوه‌ر‌پ‌ک نه‌بوو به‌وه‌ی خوداوه‌نده‌کان گرنگی به‌ کاروباری مرو‌ف ده‌ده‌ن»^l، «به‌زه‌یی به‌ که‌موکوپیه‌ک داده‌نرا له که‌سایه‌تی که‌سه‌کان، وه میهره‌بانی س‌ۆز‌پ‌کی گونجاو بوو؛ چونکه به‌زه‌یی په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ پ‌یشکه‌شکردنی یارمه‌تی یان به‌هاناوه‌هاتی ناشایسته، ئه‌مه پ‌یچه‌وانه‌ی دادپه‌روه‌رییه»^m.

به‌م شی‌وه‌یه له کات‌یکدا سی‌یه‌کی ئیمپراتۆریه‌ته‌که له ئه‌نجامی نه‌خو‌شی

kRodney Stark, *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World's Largest Religion* (New York :Harper, 2011), 113.

lStark, *Triumph of Christianity*, 115.

mStark, *Triumph of Christianity*, 112.

لهناوده چوو، پزیشکه کان رایان کرد بو گونده دوورده سته کان، ئەو که سانهی نیشانهی نه خوشییە که یان هەبوو له مأل دەرده کران، کاهینان پەرستگا کانیان به جیهیشت. به لام ستارک گوتی: «دەگوترا مەسیحییە کان هەموو وەلامیکیان هەیه، وە لەمەش گرنگتر ئەوان کاردانه وەهی گونجاو و دروستیان هەبوو»ⁿ.

وەلامە کان لیخۆشبوون له گونا هەوێ مەسیح و هیوا به ژانی هەتا هەتایی دواى مردن له خۆده گریت. ئەمە پەيامیکی بە هادار بوو له کاتیکدا پزیشکه کان هیچان له دەست نه دههات و تهواو بیهیوا بوون.

به لام له پرووی کردارهوه، زۆریک له باوهرداران به مەسیح تووشی نه خوشییە که بوون و مردن. له کۆتاییه کانی دووهمین پهتا، دیونسیۆسی ئەسقۆفی ئەسکه نده ریه نامهیه کی نووسی تیتیدا ستایشی ئەندامانی کلیساکه ی کرد، گوتی:

زۆربهی برایانمان خوشه وستی و دلسۆزییه کی بیسنووریان پیشاندا، کهوا بیریان له خویان نه کردهوه. گوئیان به مەترسی نه دا، بهرپرسیاریتی نه خوشه کانیان له ئەستۆ گرت، هەموو پیوستییە کانیان دا بین کردن، وە له مەسیحدا خزمەتیان کردن، پیکه وه به خوشحالییه وه ئەم ژیا نه یان به جیهیشت.^o

بێدهنگکردنی نه فامی ئیمپراتۆره کان

به تیه پرینی کات، ئەم بایه خپیدانه به نه خوش و هەژاران، دژ به کهلتووری باو و گونجاوه له گەڵ مەسیح، کاریگه ریه کی گه وری هەبوو له سەر به دهسته تهنانی که سانیکی زۆر، وە له نیو بته رستی دهریه تیان. پاشان له دواى تیه پرینی دوو سه دهه، کاتیک جۆلیانی ئیمپراتۆری یۆنانی (۳۳۲-۳۶۳ زاینی) ویستی کهوا ئاینی کۆنی پۆمانی زیندوو بکاته وه، وای دانا که مەسیحییەت سه رچاوه ی هه ره شه یه کی گه وریه، به بیهیوا ییه وه نامه یه کی بو سه روک کاهینانی گه لاتیا نووسی و گوتی:

خوانه ناسی [له وانه باوه ر به مەسیح] به شیوه یه کی تایهت

ⁿStark, *Triumph of Christianity* 116.

^oStark, *Triumph of Christianity* 117.

پیشکەوتوو، له پڕگای خۆشویستنی بێگانه کان و گرنگیدان به ناشتنی مردوو. مایه‌ی شه‌رمه‌زارییه‌ که‌وا یه‌ک جوله‌که‌ نییه‌ ده‌رۆزه‌ (سوآل) بکات، وه‌ ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ خودا نییه‌ [مه‌سیحیه‌ کان] ته‌نها گرنگی به‌ هه‌ژارانی خۆیان ناده‌ن، به‌ لۆکو گرنگی به‌ هه‌ژارانی ئێمه‌ش ده‌ده‌ن؛ له‌ کاتی‌کدا ئه‌وانه‌ی له‌ پآل ئێمه‌ن چاوه‌ڕپیی ئه‌و یارمه‌تییه‌ن که‌ ده‌بێت ئێمه‌ پیشکەشیان بکه‌ین.^p

سووککردنی ئازاری ئه‌وه‌ی خودا ناردوو یه‌تی

هیچ دژایه‌تییه‌ک نییه‌ له‌ نێوان بینینی ئه‌وه‌ی فایرۆسی کڕۆنا کارێکی خودایه‌ له‌ گه‌ڵ بانگکردنی باوه‌رپاران بۆ ئه‌وه‌ی مه‌ترسی بگرنه‌ به‌ر بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی ئه‌و ئازارانه‌ی که‌ دروستی ده‌کات. هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی که‌ خودا له‌ که‌وتندا جیهانی خسته‌ ژێر باری گوناوه‌ و ناخۆشی، دایناوه‌ که‌ گه‌له‌که‌ی به‌دوای پزگارکردنی له‌ناوچووندا بگه‌ڕێن، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و خۆی بریاری له‌ناوچوونه‌که‌ی دیاری کردوو. خودا خۆی له‌ عیسیای مه‌سیحدا هاته‌ جیهان بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ حوکمه‌ دادپه‌روه‌رانه‌که‌ی خۆی پزگار بکات (رۆما 5: 9). ئه‌مه‌یه‌ واتای خاچی مه‌سیح.

به‌م شیوه‌یه‌، له‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کانی گه‌لی خودا نوێژکردنه‌ له‌ پێناو چاکبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی خودا ده‌ستی هه‌لبه‌گریت، ئه‌و په‌تایه‌مان له‌ سه‌ر هه‌لبه‌گریت، وه‌ چاره‌سه‌رمان پیشکەش بکات. ئێمه‌ له‌ کاتی فایرۆسی کڕۆنادا نوێژ بۆ خودا ده‌که‌ین، وه‌ کار ده‌که‌ین بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی ئه‌و ئازارانه‌ی هه‌یه‌تی، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ ئه‌براهام لینکۆلن نوێژی کرد بۆ کۆتایی جه‌نگی ناوخۆ، وه‌ کاری کرد بۆ کۆتایی پێهێنانی، هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک حوکمیکی خودا ده‌بینی:

ئێمه‌ هیواخوازین، به‌ دلگه‌رمییه‌وه‌ نوێژ ده‌که‌ین -بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م گێژاوه‌ به‌هێزه‌ی جه‌نگ به‌ خیرایی نه‌مێنیت. به‌لام، ئه‌گه‌ر خودا بیه‌وێت به‌رده‌وام بێت، هه‌تا هه‌موو ئه‌و سامانه‌ له‌ناوده‌چی‌ت که‌ به‌ دووسه‌د و په‌نجا ساڵ په‌نجی بێگاری پیاوان به‌دیهاوتوو، هه‌تا ئه‌وه‌ی هه‌موو دڵپه‌ خوی‌نیک که‌ به‌ قامچی

pStephen Neill, *A History of Christian Missions*, 2nd ed. (New York: Penguin, 1986), 37–38.

پژاوه، ده‌بیت که‌سیکی دیکه به شمشیر بیداته‌وه، ئیمه به‌رده‌وام ئه‌و قسه‌یه ده‌که‌ینه‌وه که سی‌هه‌زار سال پیش ئیستا گوتراوه، «حوکمی یه‌زدان پاسته، به ته‌واوی پاستودروسته».

خودا کاری خو‌ی هه‌یه بو‌ئه‌وه‌ی بیکات، زۆریکیان شاردراره و نه‌ینین. هه‌روه‌ها ئیمه‌ش کاری خو‌مانان هه‌یه. ئه‌گه‌ر متمانه به خودا بکه‌ین و گو‌پرایه‌لی وشه‌که‌ی بین، ئه‌وا ده‌بیته‌ مایه‌ی شکۆمندی خودا و هه‌روه‌ها خزمه‌تی ئیمه‌ش وه خواسته دانایی و باشه‌کانی ئه‌و جیبه‌جی ده‌که‌ن.

به شی یازدهیه م

هه لته کاندنی ره گه کان بۆ گه یشتن به نه ته وه کان

وه لامي شه شه م

به هوی فایرۆسی کرۆنا، خودا په گی باوه پداره
چه سپاوه کان له هه موو جیهاندا هه لده ته کینیت، بۆ
ئه وهی نازادیان بکات بۆ ئه نجامدانی شتیکی نوێ و
بنه پهرتی، وه بۆ ئه وهی به ئینجیلی مه سیح بیاننیریت
بۆ ئه وه گه لانه ی جیهان که هیشتا ئینجیلیان پئ
نه گه یشتوه.

له وانه یه گریدانی فایرۆسی کرۆنا به نێردراویتی به بیرۆکه یه کی سه یر
ده ربکه ویت؛ چونکه له ماوه یه کی کورتدا، فایرۆسی کرۆنا گه شت و کۆچکردن و
کۆبوونه وه ی خزمه تی راگرت. به لام من بیر له کورتخایه نی ناکه مه وه؛ له میژوودا
خودا ئازار و ته نگه زی به کاره یناوه بۆ جولاندنی کلێسا که ی به ره و ئه و شوینانه ی
که پێویست بووه بۆی بچیت. من پیم وایه له ریگای به شیک له کاریگه ری
دریژخایه نی فایرۆسی کرۆنا خودا جاریکی دیکه ش ئه مه دووباره بکاته وه.

بۆ نمونه، بیر له وه بکه وه، چۆن خودا گه له که ی له ئۆرشه لیم گواسته وه
بۆ ده ره وه ی ئۆرشه لیم، بۆ نێردراویتی، بۆ یه هودیا و سامیره. عیسا داوا ی له
قوتابییه کانێ کرد ئینجیل بگه یه نن به هه موو جیهان، «له ئۆرشه لیم و هه موو
یه هودیا و سامیره، تا کو ئه و په ری زه وی» (کرداری نێردراوان ۱: ۸). به لام له
سه رده می به شی هه شته می کرداری نێردراوان، وا دیاره ئه رکه که له ئۆرشه لیم
چه قیه وه.

چ شتیک ده بیته هوئی ئه وهی کلیساکی بجولینیت بو ته واکردنی
نیردراوینیه کی؟ له ئه نجامی مردنی ستیفانوس و چهوسانه وه بو. هه ر که
ستیفانوس شه هید بو، (کرداری نیردراوان ۷: ۶۰)، چهوسانه وه هاته ئاراهه:

هه ر له و پوژده کلیسا له ئۆرشه لیم تووشی چهوسانه وه کی
توند هات. هه موو به ناچه کانی یه هودیا و سامیره دا
په رشوبلاو بوونه وه، نیردراوان نه بیته ئه وانه ی په رشوبلاو
بوونه وه ده گه ران و مزگینیی په یامی خودایان بلاوده کرده وه.
(کرداری نیردراوان ۸: ۱-۴)

به و شیوه یه خودا گه لی خوئی جوولاند - به شه هیدکردن و چهوسانه وه. له
کوئاییدا، «یه هودیا و سامریه» گوئیان له ئینجیل بو. پێگاکانی خودا وه ک پێگای
ئیمه نین. به لام ئه رکه که ی دنیایه. ههروه ها عیسا ده ئیت که وا وشه که ی
شکست ناهینیت، «له سه ر ئه م به رده کو مه له ی خو م بنیاد ده نیم که ده روزه کانی
دۆزه خ پێی ناویریت» (مه تا ۱۶: ۱۸). «ئه م مزگینیی پاشایه تییه ش له هه موو
جیهاندا راده گه یه نریت، وه ک شایه تییه ک بو هه موو نه ته وه کان، ئینجا کوئاییه که
دیت» (مه تا ۲۴: ۱۴). نه ک «له وانه یه رابگه یه نریت» به لکو «راده گه یه نریت».

شکست وه ک ستراتیژیک بو پیشکه وتن

ره نگه پیمان واییت که بلاو بوونه وه ی فایروسی کرۆنا پاشه کسه بیت له
نیردراوینیتی بو جیهان. به لام گومانم له وه هه یه؛ زۆر جار ئه و پێگایانه ی خودا
که وا به کو سپ و شکست ده رده که ویت به ره مه می پیشکه وتنکی گه وره ی هه یه.

له ۹ ی کانوونی دووه می ۱۹۸۵، قه شه هیرستۆ کلیجیف، قه شه یه کی کلیسا کانی
بولگاریا ده ستگیرکرا و خرایه زیندانه وه. تاوانه که ی ئه وه بوو که له کلیسا که یدا
وتاری داوه، به لام ده ولته پیاویکی دیکه ی وه ک قه شه ی کلیسا که دانابوو، کلیسا
ئه و پیاوه ی هه لئه بژارد بوو. دادگاییکردنه که ی گالته جاری بوو، بو ماوه ی هه شت
مانگ زیندانی به سه ردا سه پینرا. له و ماوه یه ی ئه م قه شه یه له زینداندان به سه ری
برد، به هه موو شیوه یه ک جاری مه سیحی دا.

کاتیک له به نديخانه هاته دهره وه، نووسی: «زیندانیان و پاسه وانانی زیندان
چه ندین پرساریان کرد، بۆم دهرکهوت که له ویدا خزمه تیکی پر به رهه مترمان
ههیه له وهی که له کلّسا چاوه پیمان ده کرد؛ له زینداندان توانیم خزمه تیکی
باشتری خودا بکهه له وهی که ئازاد بووم.»^۹

زۆربهی کات پښتای خودا ئاوايه. مه ترسی څایروسی کړونا، وه مه ودای جیهانی
ته شه نه سندنې، دهرفه تیکی گرنګتر و باشتره له وهی خودا به فیروی بدات.
ئه وه خزمه تی ئامانجه جیهانیه گشتگیره کهی ده کات بۆ جارپدان له ته وای
جیهان. مه سیح به بیهوده خوینی خوئی نه پشته وه. له سپاره ی ئاشکراکردن ۵: ۹
ده خویننه وه که به و خوینه خه لکی بۆ خودا کړیوه «له هه موو هوژ و زمان و
گهل و نه ته ویه ک». ئیتر به رهه می ئازاره کانی به ده ست ده هیئت. ته نانه ت په تا
و نه خوشییه کانیش خزمه ت ده که ن به ته واکردنی نیردراویتی مه زن.

qHerbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph* (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230.

نويژي کوټايي

ئەي باوکە،

بە نيعمەتي تۆ، لە باشترين ساتەکاڤاندا لە گيتسيان خەو نامانباتەوه. بە ئاگايين و گوێ لە نويژي کوپه کەت دەگرين. ئەو لە ناخيهوه دەيزاني کە دەبيت ئازار بچيژي. بەلام لە تەواوي مروڤبوونيدا هاواري دەکرد: «ئەگەر دەکريت، با ئەم جامەم لێ دوور بخريتهوه».

بە هەمان شێوه، لە ناخماندا، هەست دەکەين، کە ئەم پەتايە بە دانايي تۆ هاتوو، بۆ مەبەستي باش و پيوست. ئيمەش دەبيت ئازار بچيژين. کوپه کەت بيتاوان بوو. ئيمە بيتاوان نين.

لەگەڵ ئەوهشدا، ئيمە لە مروڤايەتي ناتەواوماندا، هاوار دەکەين، «ئەگەر دەکريت، با ئەم جامەم لێ دوور بخريتهوه». ئەي پەرورەدگار، بە خياريي ئەو کارە بە ئازار و دادپەرور و ميهرەبانە تەواو بکە کە بريارت داوه ئەنجامي بەدەيت. حوکمدان دوا مەخە. ميهرەبانيت دوا مەخە. ئەي يەزدان، بە بەزەبە کەت هەژارانت لەبەر ييت. هاواري نەخوشان لەبەر مەکە. چاکبوونەوه بەخەشە. چارەسەر يک بەخەشە. ئەي خودايە، ئيمەي بە ديهيژاوي هەژار و بيدهسەلات نويژ دەکەين بۆ ئەوهي لەم ئازارە پرزگارمان بکەيت.

ئەي پەرورەدگار، مەشخەلەت و غەم و پەژارەمان بەفەرۆ مەدە. گەلە کەت پاک بکەوه لە سەر قالبووني شەرمەزارانەي بە شتي مادي و نەزۆک، وە بە ژباني چيژوهرگرتني دوور لە مەسيح. با دەمان دوور ييت لە تام و چيژي شەيتان. پرەگ و ريشەي لووتبەرزى و بەخووەنازين و رق و کينه مان لێ بپرە. تواناي دلگەرميان پي بدە بۆ شکۆمەندي تۆ، چاوي دلمان بکەرەوه بۆ بينين و چيژوهرگرتن لە جواني مەسيح. دلەکاڤان بخە سەر وشە کەت، کوپه کەت، وە پيگاکەت. پرمان بکە لە بويري ميهرەباني. وە بە خزمەتي گەلە کەت ناويک بۆ خۆت دروست بکە.

دەستت دريژ بکە بۆ بە ئاگاهاڤانە وەبە کي مەزن لەم جيهانە لەناوچوو. با ئەم قسە ترسناکەي لە سپارەي ئاشکراکردندا هاتوو لەسەر ئەم نەوهيه نەگوتریت:

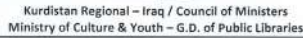
«تۆبه‌یان له کرده‌ی دهستی خۆیان نه‌کرد». هه‌روه‌ک له‌ جه‌سته‌ت دا، ئیستا له‌ پۆحه‌ بیئاگا‌کان بده. پێ مه‌ده له‌ تاریکی لووتبه‌رزی و بی‌او‌ه‌پیدا بخه‌وێت. به‌لکو به‌ به‌زه‌یی و میهره‌بانیه‌ گه‌وره‌که‌ت، به‌م ئیسکا‌نه‌ بلێ: «بژی!» وه‌ دڵ و ژیا‌نی ملیۆنان که‌س وای بکه‌ له‌ گه‌ڵ به‌های بی‌سنووری عیسا بگونجێت.

به‌ ناوی عیسا‌ی مه‌سیح، ئامین

هه موو كه سيك دهيه ويٽ دلخوش بيت. مالپه ره كه مان سه ريپه لداوه و بنيادنراوه بو دلخوشي. ئيمه ده مانه ويٽ خه لكى له هه موو شويٽيك تيگه ن و ئه و راستيه قبول بكه ن كه وا خودا زياتر له ئيمه دا شكومند ده بيت كاتيک ئيمه لي تير ده بين. زياتر له سى سال له قسه كردن و نووسيني جون پايه رمان كو كرددوته وه، هه روه ها وه رگيرانه كانى بو زياتر له چل زمان. هه روه ها پوژانه گورزيكى نوي نووسراو و دهنك و فيديو ي دابين ده كه ين بو يارمه تيدانت له دوزينه وه ي ئه و راستى و مهبه ست و په زامه ندييه ي كه هه رگيز كو تايى نايه ت. وه هه مووى به خو پايى به رده سته، سو پاس بو به خشنده يي ئه و كه سانه ي كه به ره كه تدارن به خزمه ت.

ئه گه ر سه رچاوه ي زياتر ده ويٽ بو دلخوشي راسته قينه، يان ئه گه ر ده ته ويٽ زياتر بزانيت ده رباره ي كاره كاغان له شويٽكه وتنى خودا، سه ردانى مالپه ره كه مان بكه له: desiringGod.org.

desiringGod.org

هه‌ڕێمی کوردستان - عێراق
سه‌رواکێه‌تی نه‌نجومه‌نی وه‌زیران
وه‌زاره‌تی رۆشنییری و لاوان
به‌رئوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌ گشتیه‌کان
هۆبه‌ی سه‌پاردنی کتێب

ژماره: ١٥٢٧
روژ: ٦ / گه‌لانیژ: ٢٧٢٢ کوردی

«ئەمە ئەو كاتەيە كە ھەست دەكەين جیھان ناسكە. ئەو دەزگایانەي كە ھەست دەكەين پتەون دەرکەوت لەرزۆكن. ئەو پرسیارەي كە دەبیت بپرسین ئەوویە، ئایا ئیمە لەسەر بەردیك پراوہ ستاوین؟ بەردیك كە ھەرگیز ناھەژیت؟»

جۆن پایپەر

لە 11 ی کانونی یەكەمی 2020، راپۆرتەكان ئاماژەیان كرد بە راگەیانندی بڵاوبوونەوہی فایرۆسی كۆونا (COVID-19) و یەكەمین قوربانی لە پارێزگای ووهانی چین راگەيەنرا. لە 11 ی ئازاری 2020، رېكخراوی تەندروستی جیھانی وەك پەتایەکی جیھانی راگەياندا. لە ناوہ راستی ئەم ترس و نادۆنیایەدا، شتێکی سەروشتییە كە بپرسم خودا چی دەكات.

لە کتییی فایرۆسی كۆونا و مەسیح، جۆن پایپەر خوینەرانی لە ھەموو جیھان بانگھێشت دەكات بۆ ئەوہی لەسەر تاشەبەردەكە رابوہستن، كە ئەویش عیسی مەسیحە، كە لەودا دەكریت پۆحی ئیمە لە لایەن خودای بالادەستەوہ پشتگیری بكریت، كە فەرمانرەوایی دەكات و بەسەر ھەموو شتێكدا زالە بۆ ھێنانەدی دانایی و خواستی باشی خۆی بۆ ئەوانەي متمانەیان پێی ھەيە. خودا لە رێگای فایرۆسی كۆوناوە چی دەكات؟ جۆن پایپەر شەش وەلامی بەگوێرەي كتیبی پیرۆز بۆ ئەم پرسیارە پێشكەش دەكات، وە بۆمان دەرەخات كە خودا كار لەم سەردەمەي میژووودا دەكات.

+

جۆن پایپەر دامەزرێنەر و مامۆستای پێشەنگە لە desiringGod.org و راگری كۆلیژ و قوتابخانەي بێتلەحمە. بۆ ماوہی سی و سێ سالی، وەك قەشەي پایەبەرزى كلیسای بێتلەحمی لەئاوہەلکیشی لە مینیسۆتا خزمەتی کردووە. نووسەری زیاتر لە پەنجا کتیبە، لەوانە کتیبی گەران بەدوای خودا؛ ژيانت بە فیرۆ مەدە؛ وە خویندەنەوہی کتیبی پیرۆز بە شێوہیەکی سەرووی سەروشت.

